

Et historisk øjeblik: Kina-Afrika – 'Et interessefællesskab for hele menneskeheden'

Forhandlingerne i dag på topmødet i Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i Beijing markerer alle tiders historiske forandring for menneskeheden. Den århundrede lange æra med kolonisering under det Britiske Imperium – eller under hvilken som helst forklædning det er blevet begået i – er nu overstået. Dette var den underforståede præmis for præsident Xi Jinping i hans hovedtale, og i kommentarer fra hans medtalere – alle institutionelle ledere: Præsident Cyril Ramaphosa, Sydafrika, BRICS; Præsident Paul Kagame fra Rwanda, nuværende formandskab for Den Afrikanske Union (AU); Antonio Guterres, generalsekretær for De Forenede Nationer; og Moussa Faki Mahamat, formand for AU-Kommissionen. AU-Kommissionens formand Faki meddelte, at Den Afrikanske Union vil åbne et permanent repræsentationskontor i Beijing under hans besøg.

Selv den dramatiske visuelle opsætning af panelet for Xi understregede betydningen af arrangementet. Stats- og regeringscheferne for 53 afrikanske nationer befandt sig siddende på scenen bag talerstolen, vendt udad mod tusindvis af tilhørere. "De afrikanske lederes selvtillid er nu på verdensscenen", observerede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag. I samarbejde med Kina, "vil Afrika vil være et kraftcenter for fremtiden."

Præsident Xi Jinping annoncerede specifikke planer og engagementer for fælles samarbejde, og talte i magtfulde vendinger om den ånd, der er involveret. Han sagde, at Kina og Afrika sammen vil "gå imod velstand. "Vi vil "tænke med ét sind og arbejde med ét hjerte."

Det skal særligt bemærkes, at Xi også understregede, at Kina er klar til at arbejde med andre som internationale partnere. Han sagde, at Kina og Afrika vil sætte et eksempel og "præsentere et interessefællesskab for hele menneskeheden." Han understregede dette metaforisk ved at sige: "Enhver, der isolerer sig selv på en øde ø, har ingen fremtid." Og også: "Enhver har i sig selv en lille smule af andre."

FN's generalsekretær Guterres kaldte FOCAC-mødet et "historisk øjeblik". Han understregede i sin tale, hvordan samarbejdet mellem Kina og Afrika, og Bælt- og Vejinitiativet nu i sagens natur er involveret i FN's Agenda 2030 (globalt mål om at bekæmpe fattigdom) samt i AU Agenda 2063 (det 50-årige kontinentale udviklingsperspektiv offentliggjort af AU i 2013, og som markerer 100-året for OAU-charteret i 1963).

Xi annoncerede en liste med otte handlingspunkter for Kina-Afrika samarbejde i 2019-2021 (tre år har været FOCAC's tidscyklus siden grundlæggelsen i 2000). Kina er forpligtet til 60 milliarder dollar i finansiering over den periode, for hvilken Xi gav en udspecificering i form af hvor meget der vil være private investeringer, offentlige tilskud og lån mv.

Der forventes at komme mere frem om specifikke programmer. For eksempel er der rygter om, at Transaqua kan være på dagsorden for et af FOCAC-møderne. Disse drøftelser i FOCAC sætter fokus på projekter i Schiller Instituttets rapport, der blev udgivet for mindre end et år siden, "Udvidelsen af Den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika," af Hussein Askary og Jason Ross. Denne rapport er en uundværlig køreplan for hvad der sker i Afrika; og den nye Schiller Institut-rapport: "En fælles fremtid for menneskeheden", bind. II af Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen" giver verdensbilledet.

En ubehagelig ajourføring er, at en bestemt løgn er blevet gentaget konstant i medier og akademiske kredse imod Kina og FOCAC-udviklingsperspektivet fra kilder i Wall Street/City of London. Løgnerne hævder, at Kina presser sårbare nationer til at

gå i gældsfælden. Dette bedrag bliver manet i jorden i en ny artikel af de samme to forfattere, Askary og Ross, med titlen: "Hvorfor anklager mod Kina for 'gælds-diplomati' er et fupnummer". Den er tilgængeligt på SchillerInstitute.com i denne uge; og vil blive udsendt af {EIR} i udgaven d. 7. september.

Andre begivenheder i dag, med fokus på Argentina, peger på den presserende nødvendighed af at handle på det princip, som FOCAC står for, nemlig at presse på med en global dialog mellem stormagter for et Nyt Bretton Woods-system til at iværksætte udvikling, og komme ud af fælden på Wall Street/City of Londons faldefærdige, døende monetære system. Præsidenten og finansministeren i Argentina gik på tv for at annoncere pludselige, drastiske nedskæringer i regeringsfunktioner, pensioner, løn og arbejdsvilkår, i en nyttesløs udstilling af eftergivenhed overfor IMF's og Wall Streets betingelser, i håb om bistand mens landet drukner i kaos.

Dette peger på, hvad der virkelig står på spil i det amerikanske midtvejsvalg; i LaRouchePAC's intervention med en "Kampagne for at vinde fremtiden."

**POLITISK ORIENTERING den 6.
september 2018:
53 afrikanske lande kommer
til Beijing for at**

**samarbejde med Kina om at bygge fremtiden.
Se også 2. del.: diskussion.
Klik her.**

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del, diskussion:

Lyd:

Xi Jinping, den æstetiske opdragelse og Afrika – og Vestens dybe moralske krise

Af Helga Zepp-LaRouche, den 1. september 2018

Medens den politiske elite i Europa stadig er af den opfattelse, at den er i besiddelse af den eneste saliggørende visdom, hvad de "vestlige værdiers" overlegenhed angår, så har stadig flere såkaldte "almindelige borgere" for længst bemærket, at der eksisterer en stadig dybere kløft mellem politikernes og mediernes officielle fremstilling og den virkelighed, der fremtræder inden for livets forskellige områder. Mange har en anelse om, at mediernes negative fremstilling af Kina og Den nye Silkevej måske også er Fake News. Rent faktisk har vi med de såkaldte "vestlige værdier"

og konceptet om "Den nye Silkevej" at gøre med to helt forskellige værdibegreber og med helt forskellige menneskeopfattelser.

Efter at Kina for godt ti år siden, og endnu stærkere i de sidste fem år, har engageret sig i talrige infrastrukturprojekter inden for rammerne af dets silkevejs-initiativ. Blandt andet har Kina opført jernbanelinjer, industriparker, vandkraftværker og industrialiseret landbrug i Afrika. Mange afrikanske statschefer såvel som deres befolkninger er blevet grebet af en helt ny selvbevidsthed: De ser for første gang en realistisk chance for at overvinde fattigdom og underudvikling inden for en overskuelig fremtid. Takket være den kinesiske hjælp har en hel række afrikanske stater sat sig det mål, at opnå en rigtigt god levestandard for hele deres befolkning i en overskuelig fremtid.

Forud for FOCAC-topmødet (Forum on China-Africa Cooperation), hvortil 53 afrikanske stats- og regeringschefer ventes, udtrykte Ghanas ambassadør i Kina, Edward Boateng, i en kommentar i Global Times sin begejstring for den nye silkevejs ånd, som har grebet Afrika. "Kineserne er overbeviste om, at det er muligt for et land som Ghana at forvandle sig til en moderne, teknologisk udviklet økonomi inden for en halv generation." Boateng har i løbet af det år, han har tilbragt i Kina, besøgt mere end 16 provinser og mange byer for at studere følgerne af "det kinesiske økonomiske mirakel" og har draget følgende konklusion i Global Times: "Jeg tror, at Ghana kan benytte Kina som et spejl for, hvordan vi selv kan slå ind på en tilsvarende succesrig udvikling. Her fremhæver jeg især, at Kina har forvandlet sig til et betydende økonomisk og teknologisk kraftcenter, samtidig med at det har været i stand til at bevare klare aspekter af sin rige kultur." Boateng understregede, at den menneskelige kapital, en udbredt disciplin, en samvittighedsfuld måde at løse problemer på for alle områder, utrættelig fornyelse, økonomisk vækst og udbygningen af infrastruktur har medvirket dertil. En

disciplineret vilje til at løse opgaverne samt tillid til de traditionelle kulturelle og humanistiske værdier hører med til den åndsholdning, som Ghana i høj grad kan lade sig inspirere af. Han mindede om, at Ghana var det første afrikanske land, der afkastede kolonialismens åg, og at dets første præsident, Dr. Kwame Nkrumah, var fader til den panafricanisme, der har indgravet sig dybt i Afrikas og afrikanernes bevidsthed.

Vestens kolonialistiske tankegang

Selvfølgelig havde europæerne længe kunnet udvikle det afrikanske kontinents infrastruktur og industri, sådan som Kina har gjort det i de sidste ti år. Det, der hindrede dem i det, var den fortsatte kolonialistiske tankegang, sådan som den kom til udtryk i IMF's brutale lånekrav og Verdensbankens udviklingsundertrykkende politik. Medens Kina og de afrikanske stater understreger deres dybtgående gensidige venskab, synes de få europæere, der er vågnet op i anledning af de gennemgribende ændringer i Afrika, i bedste fald at bekymre sig om, hvordan Kina og andre asiatiske lande sikrer sig adgang til Afrikas råstoffer.

Den tyske udviklingsminister Müller kritiserede under sin sidste afrikarejse, der førte ham gennem syv lande, EU's og den tyske regerings afrikapolitik, der hidtil kun har bestået i at opføre mure mod flygtningene: "I de næste ti år vil der blive bygget mere i Afrika end i hele Europa i løbet af de sidste hundrede år", understregede Müller. I Mozambique så han, hvilke store ressourcer dette kontinent rummede; kineserne, Indien, Japan og amerikanerne var her allerede, kun tyskerne var her ikke, men havde ladet de mange muligheder ligge.

Forbundskansler Merkel, der på samme tid besøgte Senegal, Nigeria og Ghana, hvor hun mødte Müller, fik efter et møde med Ghanas præsident Nana Akufo-Addo en pludselig erkendelse af, at EU kun ville kunne få en velhavende fremtid, hvis man kunne "styre" indvandringsproblemet og problemet med et partnerskab

med Afrika; hun troede ikke, at EU's sammenhold kunne garanteres på nogen anden måde.

Og nu må man se, hvad denne "styring" vil sige konkret, og om den går ud over den hidtidige kyniske politik med aftaler med afrikanske regeringer om stop for indvandringen og opførsel af lejre, som allerede pave Frans har sammenlignet med koncentrationslejre. Der er ikke meget godt at vente fra det nyeste forslag fra den tyske regerings medarbejder for afrikanske anliggender, Günter Nooke, der i fuld alvor foreslår en ny form for kolonialisme (Reuters, 29.8): "Hvorfor laver man ikke særlige udviklingszoner i de lande, hvor staterne afgiver deres suverænitet for 50 år og for eksempel giver EU lov til at fastsætte investeringsrammerne for udenlandske firmaer?"

Endnu mere uhyrlig er en artikel i Bayernkurier den 26. august "På vej mod Eurafrika", der hovedsageligt efterplapper de absolut skræmmende teser i Stephen Smiths nyeste bog 'La Ruée vers L'Europe' (Storm mod Europa: Det unge Afrika på vej mod det gamle kontinent). Afrika oplever nu den "voldsomste befolkningstilvækst" og et "ungdomsoverskud". Med deres udviklingshjælp "skyder de rige lande sig selv i benene", citeres der fra Smith, "idet de hjælper de fattige lande med at opnå den bølge af velstand, der overhovedet gør det muligt for dem at drage af sted, så de opmuntres blot til udvandringen." For "tilbagevendingen til protektoraterne" (ligesom Nooke også kræver det), som han opfatter som den eneste mulighed til at afværge "migrant-stormfloden", anbefaler han EU's begyndende aftaler med afrikanske "diktatorer". Øjensynligt finder Bayernkurier sig ikke for god til her knap syv uger før delstatsvalget at ophidse helt i Björn Höckes ånd. Altså med andre ord: Udviklingshjælp for ikke at tale om investeringer afskaffes, menneskene bør forblive fattige og dø hurtigst muligt. Og med disse "kristelige værdier" prøver Bayernkurier altså at hjælpe CSU med valget!

Noget helt andet fremgår fra Xinhua, Kinas førende nyhedsbureau, der den 31. august som dagens vigtigste nyhed meddelte, at præsident Xi Jinping i et brev til professorerne for det kinesiske akademi for de skønne kunster (CAPA), understregede den æstetiske opdragelses betydning for ungdommens fysiske og åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse spiller en vigtig rolle i udformningen af en smuk ånd og en smuk sjæl. Og selv om den skinverden, som de vigtigste medier i Tyskland søger at opretholde, ikke har nogen anelse om det: Verden bevæger sig med hurtige skridt i den retning, som Lyndon LaRouche og den med ham forbundne association har stræbt at virkeliggøre i årtier. Således virkeliggør Kina nu den politik, som vi offentliggjorde allerede i 1980 om Afrikas industrialisering og siden har præsenteret på mange konferencer, blandt andet under BüSo's delstatsvalgkamp i 2009 med sloganet: "Hessens fremtid ligger i Afrika!" 1)

Og præsident Xis betoning af den æstetiske opdragelse beviser også rigtigheden af denne forfatters påstand fra en tale i New York i april 2017 om, at der er et nært slægtskab mellem menneskebilledet og den æstetiske opdragelsesmetode hos Konfucius og Friedrich Schiller 2) Forskellen består i, at Kina holder sin klassiske tradition højt, medens vi her i Tyskland har fjernet os langt fra vor klassiske humanistiske kultur. Men måske er det ikke for sent endnu – vi må lade Nikolaus af Kues, Kepler, Leibniz, Beethoven, Schiller, von Humboldt, for blot at nævne nogle få, blive levende i vore unges sjæl og ånd og lægge større vægt på deres æstetiske opdragelse end på deres karriere, på at tjene mest muligt og på at tilfredsstille alle deres lyster lige her og nu. Og dersom De, ærede læser, måtte dele denne opfattelse, så bør De blive aktiv i BüSo (Schillerinstituttet).

zepp-larouche@eir.de

Bemærkninger:

1. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2008/52/hessen.htm>

2. Se <https://solidaritaet.com/neuesol/2017/17/hzl.htm>

Ny rapport kan bestilles: 2. bind, Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen; En fælles fremtid for menneskeheden

English: See below

**Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500
kr. for den trykte rapport, 374 sider**

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

**Rapporten kan også hentes på vores
kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v.,
Frederiksberg**

**Rapporten kan bestilles fra Schiller
Institut i Danmark: tlf. 53 57 00 51
eller 35 43 00 33 eller e-
mail si@schillerinstitut.dk**

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: via vores butik

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden", hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de

vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: "Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

"Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English:

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

En fælles fremtid for

menneskeheden – fri for Det britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC den 9. august 2018 – Det britiske Imperium ville have dig til at tro, at de har helt kontrol med den nuværende strategiske situation og fuldt ud overbevist om, at deres imperium vil vare yderligere tusind år. Er det derfor, at de har fundet det nødvendigt at:

- * Forsøge at afskære al kommunikation mellem præsidenterne Trump og Putin?
- * Forsøge at fremkalde en altomfattende handels- og finansiell krig mod Kina og dets Bælt- og Vej-initiativ?
- * Søge at sætte en fascistisk præcedens ved at lukke alle hjemmesider og Twitter konti, som de finder anstødelige, for derved at bringe al oppositionen til tavshed?
- * Vælte regeringer og kaste præsidenter i fængsel på opfundne 'korruptionsanklager fremmet af afpresning i stil med J. Edgar Hoover "studehandler" om delvis tiltalefrafald til gengæld for tilståelser.
- * Snigmyrde ingeniører og forskere som er i centrum af deres nationers udviklingsindsats?
- * Og, vigtigst af alt, opretholde deres desperate fupnummer for at vælte Trump-regeringen med de endeløse, konstruerede vendinger og drejninger af 'Russiagate'?

Men dette er ikke tegn på styrke. Det er tegn på overdrivelse, og blottelse for offentlighedens granskning. Det britiske Imperium er sårbart.

De er særligt sårbare over for udbredelsen over hele verden af ånden fra Den Nye Silkevej, og den optimistiske klarhed i tanke og formål, som den er tilbøjelig til at anspore. Til dette skal lægges LaRouches videnskab om fysisk økonomi, som illustreret af hans fire-lovs politik fra 2014. Hver kultur skal vende tilbage til sine egne bedste traditioner; hver

nations befolkning må hæve deres tanker op på dette niveau.

Både Rusland og Kina reagerer på udfordringerne og kriserne, som de står over for, med en dybere strategisk planlægning af alternativer til det nuværende, døende imperialistiske system; planer der klart tager deres differentierede løsning af den politiske situation i USA med i betragtning, herunder – i særdeleshed – den kamp, som Trump fører for at etablere gensidigt fordelagtige forbindelser med deres lande. Således forbliver Putin og Trump med breve og andre kommunikationskanaler i dialog om konkrete samarbejdsområder. Og Kina fortsætter med at gøre det klart, at politikken for handel- og finanskrigsførelse mod Kina ikke kun vil fejle, men faktisk vil give bagslag og også være skadelig for amerikanske nationale interesser.

Princippet der er i spil her om 'en fælles fremtid for menneskeheden', er, hvad Lyndon LaRouche har præsenteret i form af hans fire-magts forslag, en alliance mellem USA, Kina, Rusland og Indien, såvel som andre nationer, til at besejre det bankerotte Britiske Imperium og dets pessimistiske (og uvidenskabelige) opfattelse af mennesket, universet og Gud.

Brændpunkter for krig bliver transformeret af ånden fra Den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC den 8. august 2018 – I de seneste måneder er de {strategiske} resultater af – det primært {økonomiske} Bælte- og Vej-initiativ begyndt at vise verden, hvad Lyndon LaRouche har vidst i mange år, at der ingen sondring er mellem de økonomiske og de strategiske problemer,

som menneskeheden står over for. Hvis man vil have fred, sagde LaRouche, så få traktorerne ud og køre.

Da alle fire præsidenter Trump, Xi Jinping, Putin og Moon præsenterede udviklingsplaner for Nordkorea, og gav hinanden opbakning til konceptet "fred gennem udvikling" såvel som til sanktioner, viste det såkaldt umulige sig faktisk at være muligt. Da Indien og Pakistan begge blev medlem af SCO, og kom til at arbejde direkte med Kina og Rusland om fælles udviklingsideer, blev den "permanente krise", der blev skabt af briterne på tidspunktet for opdelingen af Indien pludselig løselig. På Afrikas Horn, hvor Kinas Bælte og Vej har skabt et udviklingsalternativ til hver af de tre nationer Etiopien, Eritrea og Somalia, er en uhåndterlig konflikt blevet vendt til glædelig fred og samarbejde. I Sydvestasien er en lignende løsning til et århundrede med krig nu mulig.

Denne proces er aktiv i hele Afrika. På BRIC- topmødet i Sydafrika i sidste måned kunne man overvære, hvordan Rusland, Kina og Indien sammen med alle afrikanske folk slog sig sammen om at skabe reel udvikling – atomkraft, forbindelser med højhastighedstog, vandprojekter til at gøre ørkenene grønne – og dermed tilbød en reel løsning på terrorisme og fattigdom.

Problemet er imidlertid, at medierne i USA og i Europa omhyggeligt har forholdt deres befolkninger noget kendskab til denne verdenshistoriske transformation, som fejer hen over Asien, Afrika og Latinamerika.

I USA mobiliserer LaRouche-bevægelsen for at løse dette problem. Et første skridt er at omdanne forhandlingerne mellem præsident Trump og nyvalgte præsident for Mexico López Obrador, fra at være en revidering af NAFTA til et højere ordenskoncept: NABRI – Det Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ. Dette skal være et skridt fremad for at forene USA og Kina gennem Den Nye Silkevej, en proces med opbygning af avancerede industrielle lande på hele kontinentet og videre ud, og en realisering af Trumps engagement i at genoprette

Amerikas tidligere industrielle magt som den primære kilde til eksport af kapitalgoder til opbygning af nationer. Dette er, hvilket ikke er tilfældigt, vejen til at løse den handelsmæssige ubalance.

Men briterne og deres aktiver i USA skyr intet middel for at forhindre et sådant nyt paradigme i at tage form i USA. 'Council on Foreign Relations', den fremmeste stemme for Imperiet i USA, har udgivet en rapport med titlen "Er 'fremstillet i Kina 2025' en trussel mod global handel?" Rapporten beskriver de formodede bedrageriske hensigter med den kinesiske indsats for at udvikle deres indenlandske ekspertise inden for højteknologisk fremstilling: gennem "rekruttering af udenlandske forskere, dens tyveri af amerikansk intellektuel ejendomsret og dets målrettede erhvervelse af amerikanske virksomheder," – hævder CFR, har Kina til hensigt at "kontrollere hele forsyningskæder", og til slut "kan hele industrier komme under kontrol af en rivaliserende geopolitisk magt."

Et sådan hysteri er i denne uge blevet ledsaget af 'big brothers' febrilske nedlukning for adgangen til sociale medier af flere stemmer, der har modvirket vanviddet af Russiagate, og støttet præsident Trumps undsigelse af 'Rusland-skrønen.' Alex Jones' Infowars blev smidt ud af Facebook og Youtube – en hjemmeside, der har mere end 15 millioner besøg pr. måned – mens andre blev smidt ud af Twitter

Men det nye paradigme eksisterer – det kan ikke stoppes, med undtagelse af verdenskrig. Kina har rejst sig og sluttet sig til Rusland og Indien gennem BRICS for at tilbyde nationerne i det Globale Syden et alternativ til fattigdommen, der er pålagt dem som en arv efter kolonialismen. De har udstrakt dette tilbud, om at komme med i Bælt- og Vej-initiativet, til USA og Europa, som et win-win alternativ til krigens geopolitik, økonomisk henfald og kulturel dekadence, som inficerer Vesten. Den patriotiske ånd i USA er blevet vakt gennem fænomenet Donald Trump, ved at afvise 'krigsmagerne' og

talsmændene for det postindustrielle samfund inden for både det republikanske og det demokratiske parti – hvad LaRouche for længe siden undsagde som "Gøg og Gokke-systemet". LaRouches Fire Love, implementeret gennem 'de fire stormagter' USA, Rusland, Kina og Indien er vejen frem.

Historiens gang har nået en skillevej, hvor det går mod enten sejr eller tragedie. Fremtiden er i vores hænder, hver og en af os.

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem

Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

Værre end 'fake news': Mediernes tvungne ensartethed!

– af Helga Zepp-LaRouche

5. august 2018 – Vi burde have lært fra 1920'erne og 1930'erne, at spredning af kulturel pessimisme i befolkningen har fatale konsekvenser. Men en sådan pessimisme spredes i dag i lyset af usikre fremtidsmuligheder i mange vestlige samfund, og især i Tyskland, med det resultat at flere og flere borgerne helt har opgivet håbet om at kunne gøre en forskel gennem deres egen deltagelse, eller at de tilslutter sig højrefløjspartier, der kan give et afløb for vreden, men ikke tilbyder nogen løsninger. Synderen for denne udvikling er ikke mindst det politiske etablissement, som får os til at acceptere en 'TINA' politik – TINA er akronym for 'There Is No Alternative' (der er ikke noget alternativ) – og den tvungne ensartethed i 'mainstream'-medierne, som undertrykker alle budskaber, der peger på alternativer.

Vi gennemlever, hvad der sandsynligvis er den største strategiske forandring nogensinde. Under ledelse af BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fokuserer størstedelen af udviklingslandene for øjeblikket på 'win-win'-samarbejde, med det formål at gøre springet til en status som en industrialiseret nation, og at opnå en god levestandard for deres befolkninger så hurtigt som muligt. BRICS-gruppens årlige konference i Johannesburg i juli omfattede nogle af udviklingslandenes største og vigtigste internationale organisationer, såsom Gruppen af 77,

Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), Mercosur og Den Afrikanske Union, som alle var til stede for at samarbejde med BRICS om Det Globale Syden-initiativ.

Det kinesiske Silkevejs-initiativ, og ideen om at relationer ikke længere er baseret på geopolitisk konfrontation men på gensidige fordele, har forandret det politiske klima i mange af verdens regioner på en aldeles positiv måde. For eksempel har valget af den nyligt udpegede pakistanske premierminister Imran Khan for første gang skabt potentialet til at bilægge konflikten mellem Indien og Pakistan. Khan lovede at sikre, at hans land tog to skridt mod Indien for hvert skridt, som Indien ønskede at tage imod Pakistan. Samarbejdet mellem BRICS-landene har også indflydelse på Pakistan; Kina har traditionelt gode forbindelser med Pakistan, og netop nu holder de russiske og pakistanske søværn et møde på højt niveau, efter at de første fælles manøvrer mellem russiske og pakistanske landtropper nogensinde fandt sted netop for et år siden.

Også omfattet af den nye samarbejdsånd er Afrikas Horn, hvor de hidtil fjendtlige stater Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien kraftigt udvider deres diplomatiske og økonomiske forbindelser, i høj grad takket være kinesernes investeringer, som f.eks. i opførelsen af jernbanen fra Djibouti til Addis Abeba. Og i modsætning til den konsekvent negative mediedækning af forhandlingerne mellem Nordkorea, Sydkorea og USA er denne proces godt på vej med mulighed for, at et ledende nordkoreansk regeringsmedlem kan tale i New York inden den kommende Generalforsamling i FN til september.

I mellemtiden har den syriske regering lanceret den økonomiske genopbygning af provinsen Aleppo. Den første del af tretrinsprogrammet er genopbygningen af infrastrukturen, det andet trin er den specifikke forsørgelse af hver enkelt familie, og den tredje fase er folks tilbagevenden til et sikkert nærmiljø, som viceminister i provinsen, Hamid Kenno, understregede. På samme tid har det russiske militær hjulpet

med at oprette et flygtningecenter i Syrien, der vil byde flygtninge velkommen tilbage fra Jordan, Libanon og Tyrkiet og bistå dem med deres tilbagevenden til deres hjem. Et interministerielt koordineringsudvalg af de russiske udenrigs- og forsvarsministerier har overtaget den velordnede hjemsendelse af flygtninge.

Man ville formode, at alle disse udviklinger faktisk ville dominere overskrifterne, hvilket straks ville fylde alle klart tænkende mennesker med håb om, at verdensfreden er blevet mere sikker, at fattigdom kan overvindes, og at flygtningekrisen kan løses på en human måde. I stedet siger medierne ikke et ord om initiativet 'Globale Syden'. En artikel i Die Welt, broderet med meget geopolitisk spin, citerer Xi Jinpings tale på BRICS-topmødet: "Afrika har mere udviklingspotentialer end enhver anden region i verden". Og hvad konkluderer forfatteren? At "Kina arbejder for at opbygge sit imperium", og at det kommende topmøde mellem Kina og Den Afrikanske Union i Beijing førstkomende september bare er Xi Jinpings "charme-offensiv."

Selvfølgelig har denne censur af gode nyheder til formål at skildre det gamle neo-liberale paradigmes politik, som om, at der ikke er noget alternativ. Hvis Kina – i øvrigt sammen med Indien, Rusland og Japan – nu påviser, at Afrika rent faktisk kan industrialiseres, og hvis det blev sandfærdigt rapporteret, så kunne nogen måske tænke sig at spørge hvorfor det afrikanske kontinent, efter århundreder med kolonialisme og årtier med IMF's berygtede kreditbetingelser, er i sin nuværende prekære tilstand, og om ikke dette er en væsentlig årsag til flygtningekrisen.

I stedet for at svare på Kinas gentagne tilbud om at arbejde sammen med de afrikanske stater om deres industrialisering i forbindelse med Den nye Silkevej, har den tyske regering blokeret for kinesiske investeringer i Tyskland, såsom den seneste erhvervelse af producenten af præcisions-maskineri, Leifeld Metal

Spinning, skønt forskellige undersøgelser bekræfter, at kinesiske investorer altid har sørget for at øge antallet af arbejdspladser og hævet lønnen. Hvor var regeringens veto, da dusinvis af britiske og amerikanske investeringsfonde i de senere år tog alting fra mellemstore virksomheder til boligselskaber og infrastruktur, skar de bedste dele fra og solgte dem, og lukkede ned for resten som socialt uforenelige?

Det er en absurd ide at tro, at man kan standse fremgangen for vækst- og udviklingslande – Indien og Kina alene tegner sig for 2,6 mia. mennesker – og pålægge den neoliberale geopolitiske model som den eneste mulige option for resten af verden. Blairs og Obamas politik for at omdanne hele verden til vestligt demokrati gennem regimeskifte og 'humanitære' interventioner som en slags moderne korstog, er klart mislykkedes. Hverken Kina eller Rusland vil have denne model, og flere og flere udviklingslande ser den kinesiske model som modellen for deres egen udvikling.

Årsagen er, at BRICS tilbyder en form for samarbejde, der fokuserer på gensidig udvikling, mens Vesten foretrækker den neoliberale model, og dermed profitmaksimering for de få på bekostning af de mange. Det bliver heller ikke overset i resten af verden, at EU glider ind i mere og mere uenighed mellem dets medlemsstater, hvad enten det drejer sig om at håndtere flygtningekrisen, valget mellem større integration versus en understregning af national suverænitet eller forholdet til Kina, Rusland og USA.

At se på verden gennem eurocentriske briller tilslører den betragtning, at størstedelen af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS og Det Globale Syden, har draget den konklusion af Vestens neoliberale politik, at en revision af det nuværende system for global styring er presserende nødvendigt, og at denne omorganisering ikke kan overlades til Vesten.

I stedet for arrogant at fortsætte med at sætte sig på egoismens høje hest i deres formodede overlegenhed, og snart

lande deres befolkninger på historiens udkant, bør Europas nationer og USA se på tilbuddene fra Kina og Rusland om samarbejde og medvirken i udformningen af det nye paradigme. Trods punktafgifter pålagt af Trump fortsætter Kina med at tilbyde samarbejde til USA for at eliminere handelsunderskuddet gennem 'joint ventures' i tredjelande. Og en talskvinde for Kinas handelsministerium har netop sagt, "Vi tror altid på, at dårlige ting kan forvandles til gode, og at udfordringer kan forvandles til muligheder."

Og ved det netop afsluttede ASEAN- topmøde (Association of South East Asian Nations) i Singapore, genkaldte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov Putins ord fra Rusland-ASEAN-topmødet i Sochi i 2016, hvor han opfordrede partnerlande til at være opmærksom på det enorme geopolitiske og geoøkonomiske potentiale i det eurasiske kontinent, hvor den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Corporation Organisation (SCO) og ASEAN supplerer hinanden. Lavrov understregede, at døren forbliver åben for EU og ingen skulle tvivle på, at EU burde være interesseret i det af rent pragmatiske økonomiske og forretningsmæssige grunde.

Men man kunne også finde grunde til et sådant samarbejde, som går ud over det pragmatiske. Hvis Europa ikke vil glemme og miste sin humanistiske og klassiske kultur, så kunne vi genoplive ideerne fra Nicholas af Cusa, Leibniz og Schiller, og yde vores bidrag til udviklingen af menneskeheden. Det vil du helt bestemt ikke læse om i de almindelige medier. Men så er der dette forum (hjemmeside).

Et nyt paradigme kommer frem: Hvorhen USA?

LaRouche PAC Internationale Webcast for fredag d. 3. aug.,
2018

MATTHEW OGDEN: Hej, det er 3. august 2018. Mit navn er Matthew Ogden, og I lytter til vores fredagsudsendelse på Larouchepac.com med vores ugentlige strategiske oversigt. Som man kan se på skærmen bærer vores udsendelse titlen "Et Nyt Paradigme Kommer Frem: Hvorhen USA?" Vi lever helt bestemt i en periode med meget hurtig forandring, med hidtil usete udviklinger, der forekommer rundt om på kloden med stadig hurtigere frekvens. Som den kinesiske præsident Xi Jinping sagde under det nylige BRICS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor dette billede er taget fra: "Vi er vidne til store ændringer, der udfolder sig i vores verden. Noget uset i et århundrede." Så denne hurtige forandring, som Kinas Præsident Xi Jinping henviser til, skyldes et sammenstød mellem to modstridende dynamikker på denne planet. På den ene side har vi det samtidige sammenbrud af hele den transatlantiske geopolitiske verdensorden. Vi er vidne til dette i alle dets facetter. Det er ikke kun økonomisk, men også finansielt, politisk, samt en social nedbrydning. Vi ser det lige her i vores dagligliv herhjemme i form af et stigende antal dødsfald, de stigende stofrelaterede overdoser, den kollapsende sociale struktur og truslen om et totalt sammenbrud af Wall Street og City of Londons finanssystem. Dette truer. Men på den anden side ser man en samtidig opkomst af en helt ny international orden; en orden som drives af de globale megaprojekter og økonomiske udviklingsinitiativer, der er gennemført af Kina – Bælt og Vej-initiativet – og de lande, der er hoppet med om bord i det. Og effekten mærkes globalt, som BRICS-topmødet, der fandt sted for lidt over en uge siden i Johannesburg, Sydafrika, gjorde det krystalklart, at det her

repræsenterer en helt ny vision for verden og en nyfundet dedikation til menneskehedens værdighed og udviklingen af hele planeten. Dette er ikke bare 'business as usual'; dette er et klart brud med den form for kolonialisme og geopolitisk verdensorden, som vi har oplevet i de sidste årtier. I stedet en forpligtelse til en helt ny vision for menneskeheden.

Schiller Instituttets Nye Paradigme Webcast, den 2. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche

Det Nye Paradigme bevæger sig fremad efter 'Singapore-Modellen. Dialog, ikke Krig! –

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges internationale strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger og formand for Schiller Instituttet, og som er på forkant i kampen for at frembringe et nyt paradigme til erstatning for det døende, farlige gamle paradigme med geopolitisk konfrontation.

Efter BRICS-topmøderne har der i den sidste uge været flere udviklinger, der har konsolideret det nye paradigme, en serie af nye initiativer, åbninger for dialog, fortsatte dialoger – og selvfølgelig hysteriske reaktioner fra City of London og neokonservative i USA.

Helga, hvorfor begynder vi ikke med det fortsatte

momentum fra BRICS-topmødet, da der er meget at rapportere. Giv os en opdatering med hvad du ved om det?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi diskuterede det i sidste uge, men i mellemtiden er der kommet flere rapporter ud om, at det ikke bare var BRICS og BRICS-Plus, med deltagelse af mange vigtige udviklingslande, men faktisk næsten flertallet af alle de vigtige organisationer for udviklingslandene, såsom G77, Mercosur, Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC) og mange regionale organisationer. Man kan virkelig sige, at der meget, meget hurtigt er ved at opstå en helt ny økonomisk orden, et nyt system for regeringsførelse baseret på 'win-win' samarbejde, på respekt for den andens suverænitet, og dette fortsætter virkelig ånden fra Den nye Silkevej, som nu har tag i flertallet af nationerne, i hvert fald på den sydlige halvkugle og i sektoren med udviklingslandene.

Dette skaber helt anderledes omstændigheder, så mange konflikter, som syntes at være uløselige, kan nu gå i en fredelig retning. Og jeg vil kun give dig et enkelt eksempel med Pakistans nye premierminister Imran Khan, der dybest set sagde, at Pakistan vil følge den kinesiske model, men han sagde også, at han ønsker tilnærmelse med Indien, og at for hvert skridt Indien tager med hensyn til Pakistan, er han villig til at tage to skridt. Så der er faktisk for første gang mulighed for at løse konflikten mellem Indien og Pakistan. Og det er også første gang, at det russiske militær har holdt militærøvelser sammen med Pakistan.

Kina spiller naturligvis en stor rolle i Pakistan. Rusland har meget gode relationer til Indien. Og nu i den nye ånd fra 'Shanghai Cooperation Organization', (SCO), og BRICS 'Globale Syd', som de kalder denne nye udvikling, er det muligt at løse denne konflikt.

I en anden konflikt, bortset fra Nordkorea, som vi

allerede har diskuteret, og som i modsætning til mediernes løgne ligger i en meget god position – det går fremad på den rigtige måde – er der, i ånden fra den Nye Silkevej, nu også for første gang en tilnærmelse imellem Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien.

Og i denne sammenhæng fremsatte Houthi-lederen i Yemen et ensidigt fredstilbud til den anden side om fred blandt den yemenitiske befolkning, der lider under den værste humanitære katastrofe på planeten, at der bør være våbenhvile og tages skridt mod fred.

Jeg synes virkelig, at alle disse udviklinger er helt fantastiske, og de viser, at under ledelse af BRICS, især Kina og Rusland, og med dem også Indien, Sydafrika og Brasilien, gøres der en indsats for at erstatte den gamle, kollapsede, geopolitiske orden med det nye system for internationale systemrelationer, som jeg synes er meget, meget lovende. Og det er en stor skam, at vores almindelige medier i Vesten er så Gleichgeschaltet, så fuldstændig kontrollerede, at de fleste mennesker absolut ingenting ved om disse fantastiske udviklinger, fordi medierne bare ikke rapporterer om det, men det betyder ikke, at det ikke findes. Derfor appellerer jeg til Jer, vores seere, om at sørge for, at dette program bliver mere kendt, del det med dine venner og bekendte, og deltag i Schiller Instituttets arbejde, for vi skal have Vesten til at deltage i udformningen af denne nye verdensøkonomiske orden. Det er absolut muligt, det kan gøres, men det kræver dog meget arbejde!

Fremkomsten af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden finder sted; britisk kupforsøg i USA må slutte.

Leder fra LaRouchePAC den 31. juli 2018 – Betydningen af BRICS-nationernes 10. årlige topmøde i Sydafrika i sidste uge er, at fremkomsten af en ny verdensøkonomisk orden nu finder sted. Dette var tydeligt i udtalelser og handlinger fra statsoverhovederne for Kina, Rusland, Indien og andre, men blev også afspejlet i 'BRICS-Plus' gæstnationernes engagement i den opsøgende indsats rettet mod "det Globale Syd"; BRICS-Plus gæstnationerne repræsenterede systematisk alle de større regionale økonomiske fællesskaber på den sydlige halvkugle, fra Fællesmarkedet (Mercosur) i Sydamerika, til den Afrikanske Union (AU), til Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), og videre til Sydøstasien. Allerede inden BRICS-topmødet trådte sammen, havde Præsident Xi Jinping og premierminister Narendra Modi hver især besøgt Rwanda, som præsiderer for den Afrikanske Union i 2018.

Processen bevæger sig hurtigt. Millioner af mennesker ønsker at udvikle sig og bevæge sig fremad. For eksempel sagde præsident Recep Tayyip Erdogan i Johannesburg, at hans nation, Tyrkiet, burde tilslutte sig BRICS, og gøre det til "BRICST." Bemærk at Tyrkiet i 2018 har formandskabet i Organisationen for Islamisk Samarbejde, som har 57 medlemsstater, heraf 47 der har et muslimsk flertal, og kollektivt repræsenterende 1,3 mia. mennesker. Erdogans økonomiske rådgiver, Cemil Ertem, forklarede den 25. juli, at en "ny politik" begynder at blomstre i østlige lande i

modsatning til krisen i Vesten. Ertem sagde, at det udvidede BRICS kan være den økonomiske "ækvivalent" til 'Archimedes løftestang', der flyttede verden. "Opfølgingsplaner fra BRICS-topmødet omfatter for eksempel åbninger af nye filialer af kreditbanker til udvikling. En ny filial af BRICS's Ny Udviklingsbank åbnes snart i Sao Paolo, Brasilien og derefter i Brasilia.

Ved afslutningen af BRICS-topmødet, udsendte Helga Zepp-LaRouche en artikel, "BRICS-landene er i centrum af en ny, retfærdig verdensøkonomisk orden! eller hidtil uset i historien: Hvordan Kina forandrer af verden!" Hun sagde, at topmødet var "formet af den Nye Silkevejs ånd. Det betyder intet mindre, end at en ny æra for menneskeheden er påbegyndt, en æra, hvor alle nationer i verden har ret til udvikling på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt."

I direkte modsætning til denne fremgang, kom så den ulykkelige handling med mordet på den øverste ingeniør for 'Den Store Etiopiske Renæssance-Dømmning' på den Blå Nil, Simegnaw Bekele den 27. juli. Dette er et morderisk signal til ingeniører og forskere overalt om at holde sig væk fra udvikling. Giv op. Skjul sig.

Indtil videre har politiet ikke udsendt nogen endelig udtalelse om, hvem der er ansvarlig. Men – cui bono – poteaftrykket af en britisk operation er tydelig. Selv om der er modsætninger internt i Etiopien, forklarer det ikke målrettede snigmord. For fem uger siden var der også mordforsøget på Etiopiens nyvalgte premierminister Abiy Ahmed, som arbejder aktivt for samarbejde, for fred og udvikling overalt på Afrikas Horn.

Disse målrettede drab og mordforsøg bringer mindelser om lignende tilfælde, foretaget af den britiske geopolitiske flok på et andet kritisk tidspunkt i nyere tid. I Tyskland var der mordene på fortalere for udvikling, Buback

(1977), Herrhausen (1989), Rohwedder(1991) og andre – tilskrevet 'Rote Arme Fraktion', en britisk løgnehistorie – og lignende operationer.

Tiden er nu inde til at gøre alt for at sætte en stopper for denne neo-imperialistiske ondskab, én gang for alle. Vi må stoppe kupforsøget af britisk herkomst mod præsidentskabet for USA. Dette gør det muligt for den transatlantiske blok at slutte sig til den historiske revolutionerende globale udvikling, der nu dukker frem. For hver dag som kupforsøget fortsætter, blokeres der for strategiske muligheder, kritiske møder forsinkes og faren for en total krig og kaos forøges.

I dag var der nye signaler af den form for positive udenlandske relationer, som burde finde sted mellem lederne af USA, Kina, Rusland og andre. På den fælles pressekonference i Det Hvide Hus med præsident Trump, sagde den besøgende italienske premierminister Giuseppe Conte, at "forholdet mellem de Forenede Stater og Rusland er grundlæggende ... [for] stabilitet og sikkerhed." Præsident Trump, der gik med til at mødes med præsident Putin, sagde, at han også er parat til at mødes med Iran, hvor som helst og når som helst. Trump sagde: "Jeg tror på møder."

BRIKS-landene i centrum for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden!

Enestående i verdenshistorien: Hvordan Kina forandrer verden!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 28. juli 2018

Inspireret af Kinas fabelagtige fremskridt finder der nu for tiden en strategisk nyorientering sted blandt udviklingslandene, hvorved der skridt for skridt opstår en økonomisk verdensorden baseret på helt andre principper. Medens Vesten forgæves forsøger at opretholde det neoliberale økonomiske systems gamle verdensorden, arbejder flere og flere nationer sammen med BRIKS-staterne, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO) og andre regionale organisationer inden for rammerne af det nye silkevejsinitiativ på grundlag af et samarbejde til gensidig fordel. Man demonstrerer derved, at verden kan udformes meget mere menneskeligt, end EU demonstrerer med sin barbariske flygtningepolitik,

“Jeg vil have den kinesiske model, fordi det, som Kina har opnået, er utroligt. Den måde, Kina har overvundet fattigdommen på, har intet sidestykke i historien!” – dette er en udtalelse fra Pakistans nyvalgte statsminister, Imran Khan, der samtidigt meddelte, at han vil besvare ethvert positivt skridt fra Indiens side for at forbedre forholdet til Pakistan med to skridt fra hans side. Præcist den samme stemning gjorde sig gældende ved det netop afsluttede topmøde for BRIKS – altså Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – i Johannesburg, der var fuldstændigt præget af Den nye Silkevejs ånd, der hævder ikke mindre end, at alle verdens nationer har ret til at udvikle sig på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt, og at der er opstået en ny ære for menneskeheden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede i sin tale på topmødet, hvor også Indonesien, Tyrkiet, Argentina og rigtig mange afrikanske statsoverhoveder deltog, at det internationale samfund befandt sig ved en skillevej og måtte udvikle en helt ny form for internationale forhold. Med en begejstret kulturoptimisme, der er helt forsvundet i Europa, betonedede Xi det videnskabelige fremskridts afgørende rolle som drivkraft for den økonomiske opbygning. "Videnskab og teknik udgør som de primære produktivkræfter en uudtømmelig kraft, der driver den menneskelige civilisations udvikling fremad." Menneskeheden har foretaget kæmpe udviklingsspring fra landbrugs- til industrisamfund og står nu foran nye videnskabelige og teknologiske revolutioner og industrielle forvandlinger. Hvis staterne griber de chancer, der frembyder sig, kan de opnå en dynamisk økonomisk vækst og dermed et bedre liv for deres befolkninger.

Xi fortsatte med at sige, at der lå større udviklingsmuligheder i Afrika end på noget andet kontinent, og derfor havde det et større udviklingspotentiale end noget andet område i verden. BRIKS ønskede derfor at forstærke samarbejdet med Afrika og lade dette samarbejde blive til forbillede for udviklingen af syd-syd-forholdene. Denne intensivering vil forstærkes yderligere på det forestående forum for Kina-Afrika-samarbejde i Beijing til september, hvor integrationen med det økonomiske bælte-initiativ skal føres videre. Også den indiske statsminister Modi fremførte, at fredsbevarelse og Afrikas udvikling havde den højeste prioritet for hans regering. Man meddelte også, at man agtede at oprette et Mahatma Gandhi – Nelson Mandela – center. Præsident Putin berettede i sin tale, at Rusland agtede at "tænde lyset" på det afrikanske kontinent og forsyne det med energi, fremfor alt med atomenergi, hvor Rusland for tiden har udviklet sig til den teknologiske fører i verden.

Stigningen i handelen mellem Kina og Afrika inden for de sidste 40 år er enorm: Fra 765 millioner \$ i 1978 har

samhandelen allerede nået 170 milliarder \$ i 2017 for at ligge på 400 milliarder årligt i de kommende år. I det hele taget stiger BRIKS-landenes økonomiske betydning voldsomt: i det forløbne år androg disse landes samlede bruttonationalprodukt over 17 billioner \$ og dermed mere end EU's. Præsident Xi havde før topmødet ud over de Forenede arabiske Emirater også aflagt statsbesøg i Senegal, Rwanda og Sydafrika fulgt af Mauritius i tilknytning til topmødet. Kinas og Indiens regeringer har også besluttet sig for fælles investeringer i Afrika i sammenhæng med det Nye Silkevejsinitiativ. En yderligere byggesten til den nye økonomiske orden er konceptet "BRIKS-plus", en platform, der skal udbygge det økonomiske og også strategiske samarbejde mellem endnu flere stater og regioner. Det er blandt andet de deltagende landes hensigt at skaffe stemmeret i IMF til et stadigt større antal medlemsstater fra denne blok for at kunne påvirke afgørende beslutninger.

Samarbejde eller konfrontation

Xi Jinping understregede under topmødet også energisk det synspunkt, med en tydelig henvisning til Donald Trumps trusler om importtold, at der ikke gives nogen vindere i en handelskrig. Man stod foren valget mellem samarbejde eller konfrontation, mellem gensidige fordele eller muligheden for at gøre sin nabo til tigger, men at de, der fulgte denne kurs, i sidste ende blot ville skade sig selv.

Netop denne effekt har man allerede kunne iagttage ved sanktionerne mod Rusland, som flere eksperter her i landet anser for en ulykke, da de har tvunget Rusland til at genopbygge flere af de produktionsområder, der ødelagdes under Jeltsin-årenes chokterapi, og samtidigt til at fordybe forholdet til Kina og Asien. Og ligesom ved de (af den amerikanske kongres) påtvungne sanktioner fra USA's og EU's side mod Rusland, har Trumps trusler om importtold over for Kina øjensynligt den af ophavsmændene oversete virkning, at de blot fremmer BRIKS-landenes samarbejde og øger deres ønske om

en mere retfærdig og afbalanceret verdensorden.

På et seminar hos Chongyang Finansinstitut på Renmin-universitetet i Beijing påpegede Putins økonomiske rådgiver Sergej Glazjev, at det i betragtning af den dårlige tilstand i de vestlige økonomier, der stadig havde stærk fokus på spekulation frem for produktiv økonomi, burde komme til et stadig tættere samarbejde mellem de nye silkevejsinitiativer, mellem BRIKS og SCO. Og hvis trykket på disse stater skulle vokse yderligere, så ville det blot fremskynde tendensen til ikke længere at afvikle den internationale handel i dollars, men i de pågældende landes valutaer.

Af den kinesiske regerings årsberetning, som statsminister Li Keqiang for nylig fremlagde under et ledelsesmøde i statsrådet, fremgik det tydeligt, at Kina vil gøre alt for at beskytte landet mod virkningerne fra et nyt sammenbrud i det transatlantiske finanssystem. Stillet over for store internationale udfordringer vil Kina vedtage en hel pakke af forholdsregler for at styrke den produktive økonomi, heriblandt skattelettelser for investeringer i grundforskningen, 200 milliarder \$ til infrastruktur, et krav om kreditudstedelse til små og mellemstore virksomheder, såvel som en entydig bekæmpelse af "zombiefirmaer" og enhver form for spekulation.

Den dynamik, der for tiden udvikles med den kinesiske model og BRIKS som centrum, er resultatet af en årtierlang politik fra IMF's og Verdensbankens side, der med deres krav om såkaldte strukturtilpasninger og betingelser for udviklingslandene ikke blot har forhindret disse landes udvikling, men derudover har gennemført en gigantisk kapitaloverførsel fra disse lande til det neoliberale finanssystems banker. Af denne politik, som vi blandt andet har en stor del af flygtningekrisen at takke for såvel som de på løgne byggede krige i Sydvestasien og Nordafrika, har BRIKS og mange udviklingslande draget en lignende slutning som af Asien-krisen i 1997, hvor megaspekulanter som George Soros spekulerede adskillige

asiatiske landes valutaer ned til indtil 80% af deres tidligere værdi.

Vi i Vesten har lige præcist det valg, som Xi Jinping har præciseret. Vi kan tage mod Kinas mangehånde tilbud og sammen med BRIKS og andre stater hjælpe med til at opbygge Afrika, Sydvestasien og Latinamerika industrielt og dermed samtidigt virkeliggøre et fremtidsperspektiv for os selv. Dette vil under alle forhold kræve et farvel til kasinoøkonomien og indførelse af en Glass-Steagall-bankopdeling såvel som oprettelsen af nationalbanker og oprettelsen af et nyt Bretton-Woods-kreditsystem.

Eller vi kan forsøge at holde fast i det nuværende, håbløst bankerotte, neoliberale finanssystem, der er indrettet på profitmaksimering for eliten på bekostning af en stor del af befolkningen samt udviklingslandene. Så har vi valget mellem et nyt krak, denne gang langt værre end i 2008, og et af dollarsammenbruddet udløst finanssammenbrud, såfremt staterne i den nye økonomiske blok værger sig i fællesskab mod en konfrontation fra USA's side.

Vi har følgende valg: Enten genopfrisker vi her i USA og Europa vore bedste traditioner, det vil sige Alexander Hamiltons amerikanske økonomiske system og principperne fra det tyske økonomiske mirakel efter anden verdenskrig og traditionerne fra vor klassiske kultur – og så arbejder vi sammen med Kina og BRIKS med på at udvikle verden. – Eller vi vil selv være skyld i, at vore kulturer snart opstilles i de afrikanske og asiatiske museer som eksempler på samfund, der ikke var overlevelsesegnede i moralsk henseende.

zepp-larouche at eir.de

**POLITISK ORIENTERING den 26.
juli 2018:**

**BRIKS-topmøde i Sydafrika:
Kina viser Afrika vejen ud af
fattigdom**

Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING:
Før Trump-Putin møde:
Schiller Instituttets
konference markerer overgang
til det nye paradigme.
Se også diskussionen.**

Med formand Tom Gillesberg

Video, indlæg:

Video, diskussion:

Lyd:

Europa har fået et nyt lederskab: Schiller Instituttets konference opnår alle sine mål

Leder fra LaRouchePAC, 2. juli, 2018 – Schiller Instituttets netop afsluttede konference i Tyskland den 30. juni -1. juli gjorde præcis det, som stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche offentligt havde foreslået, at EU's »migrations-topmøde« 28. – 29. juni burde gøre.[1]

Det var at fokusere det europæiske lederskab på udvikling af økonomi og infrastruktur i Afrika, gennem samarbejde mellem Europa og Kina og forlængelse af Bælte & Vej Initiativet ind i Mellemøsten (Sydvestasien) og Afrika. Således vil den eneste, reelle løsning på krisen med strømme af migranter, der flygter ind i Europa fra terroristkrige og forarmelse i disse områder, begynde. (Naturligvis vil der komme en genoplivning af europæisk, højteknologisk industri fra denne proces.)

Men EU-topmødet blev holdt uden at behandle LaRouches forslag og gjorde efter alt at dømme ingen verdens ting. Men Schiller

Instituttets møde, der gik ud fra det høje standpunkt i fr. LaRouches åbningstale – et nyt paradigme for internationale relationer, baseret på nationernes gensidige udvikling – opnåede det, som EU-topmødet ikke satsede på, og etablerede sig selv som et nyt lederskab for Europa.

Konferencen bragte 300 europæiske ledere og aktivister sammen til to dages nonstop-drøftelse af en forlængelse af Bælte & Vej Initiativet, og med afrikanske ledere, kinesiske og russiske diplomater og ekspertrepræsentanter, europæiske eksperter inden for økonomi og militær, der talte, samt en dynamisk »Ny Silkevejsorganisation« fra det krigshærgede Yemen. GBTimes, et medieselskab med base i Finland, der fokuserer på at »bringe Kina nærmere«, har leveret en udstrakt dækning af begivenhederne.

Desuden udtalte to amerikanske talere fra politiske kredse, og som støtter præsident Donald Trump, deres stærke støtte til Schiller Instituttets kampagne for at erstatte krige med udvikling i disse områder. Deres præsentationer kan ligeledes blive bredt cirkuleret i USA.

Planlægningsdokumenterne for at opnå dette arbejde er udgivet af EIR og Schiller Instituttet: *Anden udgave af Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika*[2], og den arabisksprogede rapport *Operation Felix: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej*. [3] Konferencens begivenheder vil blive udgivet i *Executive Intelligence Review* i de kommende uger. Helga Zepp-LaRouche havde forudsagt, at topmødet mellem USA og Korea 12. juni ville blive en »game-changer« for det nye paradigme, og hun påberåbte ånden fra dette møde i sin hovedtale.[4] Med endnu et Trump-Kim-møde, der allerede er bragt på bane til FN's Generalforsamlings sammentræde til september i New York, vil den næste, potentielle game-changer, især for en afslutning af »evindelig krigsførelse« i Mellemøsten, blive tomødet mellem præsidenterne Trump og Putin den 16. juli.

Den britiske modstand mod dette Helsinki-møde er ekstraordinært voldsom; britisk efterretnings »Russiagate«-kampagne mod præsident Trump, der har til formål at gøre samarbejde mellem USA og Rusland umuligt og at tvinge præsidenten ud af embedet for blot at overveje et sådant samarbejde. Forsvarsminister Mattis har netop skriftligt truet med at afslutte den amerikansk-britiske særlige forsvarsrelation; og, med Trump, der efter planen skal mødes med den britiske premierminister May tre dage før sit topmøde med Putin, må vi være i højeste alarmberedskab med hensyn til britiske sabotagehandlinger mod dette topmøde.

Men Helga LaRouche pegede også på en langt mere generel trussel mod det nye paradigme – et truende finanskrak, der eksploderer ud af en superophedet, global boble af selskabsgæld, der er blevet pustet op af de »fire store« centralbanker siden krakket i 2007-08. Trump har midlertidigt afværget dette krak med en enorm selskabsskattelettelse, men har herved formodentlig blot gjort krakket værre, når det rammer.

At stoppe dette krak betyder omgående at gennemføre Glass/Steagall-bankopdeling sådan, som vælgere i USA og Europa bliver ved med at kræve. Og det kræver oprettelsen af nationale kreditinstitutioner for at erstatte den spekulative kasinogæld, som sandsynligvis blot vil fordampe under Glass-Steagall.

En sådan statskredit udstedes af Kinas offentlige, kommercielle banker til at være drivkraft for Bælte & Vej Initiativets udviklingsprojekter. Men USA og de europæiske lande har endnu ikke genopdaget Alexander Hamiltons metode til at gøre dette. Det forklares i Lyndon LaRouches »Fire Love til Nationens – og Verdens – Redning«[5] fra 8. juni, 2014, og er dét, der gør LaRouches bevægelse til det nye lederskab.

[1] Se: Helga Zepp-LaRouche: »EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«

[2] Se: Helga Zepp-LaRouche: »En fælles fremtid for menneskeheden«. Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

[3] Se: Introduktion til rapporten af dens forfatter, Hussein Askary

[4] Se: Helga Zepp-LaRouche: »Modsætningernes Sammenfald – Morgendagens verden«

[5] Se: LaRouches Fire Love, feature

Ny Rapport: OPERATION FELIX: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej

Af Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien.

Genopbygningen af Yemen, efter den aktuelt igangværende, destruktive, anglo-saudiske aggressionskrig er afsluttet, vil kræve et mirakel. Men det er præcis, hvad denne rapport foreslår. Miraklernes tid er over os. Mange mirakler er opnået, og mange andre er i gang. En ny æra i menneskehedens historie er gryet under BRIKS-nationernes lederskab (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), samt under den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælte & Vej Initiativ (BVI). Disse to udviklinger har åbnet historiens porte for en ny og retfærdig verdensorden.

Kinas mirakuløse industrialiseringsproces hen over de seneste to årtier, der har løftet 700 million af landets borgere ud af fattigdom, er en stærk indikator for denne nye proces. Den kendsgerning, at Kina har tilbudt sine teknologiske kapaciteter, sin knowhow og sine finansielle resurser til partnere i udviklingslandene, så de kan gentage dette mirakel, udgør en stærk motivering for det yemenitiske folk og lederskab for at vælge de højeste ambitionsniveauer.

Det er i denne sammenhæng, at Yemen kunne rejse sig og opnå sit eget mirakel. Ligesom det lykkedes yemenitterne at præstere det mirakel, at de har modstået de mest ondsksfulde og magtfulde militærstyrker, således kan de – med en tilsvarende succes – præstere miraklet med at genopbygge deres land. Dette genopbygningsmirakel bliver naturligvis vanskeligere end det militære, men det bliver mere glædeligt og vil bringe alle Yemens borgere sammen – mænd og kvinder fra alle mulige dele af landet og fra alle forskellige baggrunde, som en forenet kraft til fordel for en hel nation.

Download (PDF, Unknown)

**Hussein Askarys tale på
Schiller
Instituttets konference, 30.**

juni: Hvordan Bælte & Vej Initiativet er i færd med at forandre Afrika; den eneste humane løsning på flygtningekrisen

Så, hvad enten du er flygtning, en indfødt, en borger, er bosiddende i Europa eller USA eller et andet sted, så bør du gå med i Schiller Instituttet: For dette er den eneste måde, som jeg har erfaret, at skabe forandring i verden på, og som har en indvirkning på alle levende skabninger på planeten.

Nu er vi mange. Vi har hele nationer, der også tilslutter sig det Nye Paradigme, og vi kan alle se, at udsigterne til en fremgangsrig og smuk fremtid for alle nationer er inden for rækkevidde. Jeg beder derfor hver og én af jer til, at, midt i den værste lidelse, må vi altid have vort blik rettet, ikke på mudderet under vore fødder, men mod de lysende stjerner foroven.

Mange tak.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche: Modsætningernes sammenfald – Morgendagens verden. Schiller Instituttets Internationale konference, 30. juni, 2018, Tyskland

Hvis alle europæiske nationer ville gå sammen med Kina, Indien, Japan og også USA og gøre alt dette sammen med de afrikanske stater, der ønsker at blive en del af et sådant forceret program, og annoncere det som en fælles forpligtelse, kunne vi vende flygtningekrisen omkring. Men denne fremgangsmåde kræver en passioneret kærlighed til menneskeheden; præcis, som premierminister Abiy Ahmed fra Etiopien for nylig sagde under et masse møde med en halv million mennesker, kort tid, før han blev udsat for et attentatforsøg; han sagde, »Den eneste måde at gå fremefter på, væk fra al denne historie, er tilgivelse og kærlighed. Hævn er for de svage. Og fordi etiopiere ikke er svage, har vi ikke bug for hævn. Vi vil vinde med kærlighed«.

Så lad os handle ligeså. Verden befinder sig i en utrolig oprørstilstand. Det er meget kompliceret, og jeg mener ikke, at problemerne vil blive løst ved at have en zillion delvise løsninger. Vi har brug for et højere fornuftsgrundlag, som vil forene hele menneskeheden. Jeg mener, vi har nået vejs ende for en epoke, enden på geopolitik. Og vi må nå frem til det Nye Paradigme, hvor vi tænker i banerne for coincidentia oppositorum; det, Xi Jinping har kaldt et »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Hvis Europa er villig til at

overleve, vil vi organisere de europæiske lande til at gå med i denne indsats.

Download (PDF, Unknown)

Singapore-modellen må anvendes på globalt plan. LaRouchePAC Internationale Webcast, 22. juni, 2018

... I denne appel opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at anvende denne model, Singapore-modellen, til situationen i Europa, hvor hele den såkaldte alliance, den europæiske alliance, den Europæiske Union, nu opløses i splittelse og kaos over det, der lokalt set synes at være en fuldstændig uløselig og umedgørlig flygtningekrise. I stedet anbefaler Helga LaRouche, at EU omgående afholder et topmøde mellem de ledende europæiske lande, afrikanske ledere og den kinesiske præsident Xi Jinping for at indlede en proces for samarbejdende, økonomisk udvikling i Afrika for at løse problemerne med fattigdom og krig, som er roden til masseimmigrationen ind i Europa af afrikanere, der søger at flygte fra denne situation. Denne løsning ville omgående møde troværdighed hos afrikanerne takket være den gode vilje, der nu eksisterer over for Kina på det afrikanske kontinent, pga. de økonomiske udviklingsprojekter, som Kina allerede har igangsat dér i form

af det forlængede Bælte & Vej Initiativ.

Lad os nu se på USA. Nøjagtig den samme model kan anvendes på spørgsmålet om migration her i Amerika på den nordlige og sydlige halvkugle. I stedet for at forsøge at adressere symptomerne, kan vi, hvis vi i stedet bruger Singapore-modellen til at adressere roden til denne krise, løse den. Den kan ikke løses på sine egne vilkår, men den kan løses, hvis man introducerer en ny dimension i denne geometri. Hele områder af Mellem- og Sydamerika er blevet ødelagt af disse kapløb-mod-bunden-politikker for billig arbejdskraft, frihandel, udplyndring fra Wall Street-gribbefondes side, og udbredt vold og en tilstand, hvor man ikke kan regere, pga. narkokartellerne og narkobanderne, som disse tilstande afføder, og hvor mange af dem hvidvasker deres narkopenge gennem disse selvsamme Wall Street-banker. Dette er den sump, der må dræneres gennem den omgående genindførsel af Glass-Steagall, som ville lukke disse kriminelle foretagender med pengehvidvask og lyssky penge ned. I stedet må man vedtage Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love for at øge arbejdskraftens produktivitet her i USA og bringe USA ind i dette Nye Paradigme for økonomisk udvikling. Men det ville også udgøre en bro til at bringe hele Bælte & Vej Initiativet ind i de amerikanske lande som helhed. Den Nye Silkevej kunne forlænges gennem et Beringstræde-tunnelprojekt, der forbinder Eurasien med Nordamerika. Hele dette højhastigheds-jernbanenet og andet, kan dernæst forlænges mod syd ind i Mellem- og Sydamerika. Dette bør være emnet for et omgående topmøde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping, sammen med andre statsoverhoveder og ledere af de suveræne nationer i Mellem- og Sydamerika. Dette ville udgøre midlerne til at løse den gærende handelskrig mellem USA og Kina ved at fjerne den såkaldte handelsubalance gennem tredjeparts-udviklingsprojekter, som ville være til fordel for begge nationers økonomier. Igen en win-win-løsning. Denne handelskrig er meget farlig. Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at dette er noget, der ikke blot er protektionisme;

dette skal på ingen måde fortolkes som en god politik. Dette er faktisk meget farligt i det nuværende strategiske og økonomiske miljø.

Her følger engelsk udskrift af hele webcastet:

THE SINGAPORE MODEL MUST BE APPLIED GLOBALLY

LaRouche PAC International Webcast for Friday, June 22, 2018

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's June 22, 2018. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our Friday evening broadcast from larouchepac.com.

As you can see, the title of our show today is "The Singapore Model Must Be Applied Globally". As our viewers know,

and as we discussed extensively on Monday, Helga Zepp-LaRouche has issued a statement for wide circulation in which she praises

the breakthrough which occurred in Singapore in the summit between President Trump and Chairman Kim Jong-un, as you can see

depicted in this picture here [Fig. 1]. She said, "You have to realize that this is an enormous breakthrough. You saw yesterday's adversaries becoming tomorrow's friends," as Donald

Trump said many times during his trip to Singapore. This was done

through shared and mutually beneficial win-win agreements. This

is both between the United States and North Korea; but also take

note, this is between the Republic of Korea – South Korea – and

North Korea, otherwise known as the DPRK. What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she called for

this
model to be applied to other adversarial situations in order
to
unlock similar win-win solutions. Crises which, if you looked
at
them just in the small, in the regional setting, would seem
intractable and insoluble; but as soon as you bring in a new
dimension, as was done in the case of the Korean Peninsula,
those
crises can be unlocked and new solutions are available on the
table. That new dimension is emphatically the One Belt, One
Road
initiative; the New Paradigm that China has championed.
Development truly is the new name for peace.
What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she
called to apply this model, the Singapore model, to the
situation
in Europe in which the entire so-called alliance, the European
alliance, the European Union, is disintegrating into disunity
and
chaos over what seems like in the small to be a completely
insoluble and intractable refugee crisis. Instead, Helga
LaRouche
recommended that the EU immediately host a summit between the
leading European countries, African leaders, and Chinese
President Xi Jinping, in order to initiate a process of
collaborative economic development in Africa in order to
resolve
the problems of poverty and warfare which are the root causes
of
the mass migration into Europe of Africans seeking to escape
this
situation. Now this solution would be instantly credible among
the African nations, due to the good will which now exists
towards China on the African continent because of the economic
development projects which China has already undertaken there
in

the form of the extended Belt and Road Initiative.

Now, let's take a look at the United States. That exact same model can be applied to the migration issue here in the Americas

in the Northern and Southern Hemispheres. Instead of attempting

to address the symptoms, if we instead use the Singapore model to

address the root cause of this crisis, we can resolve it. It cannot be resolved within its own terms, but it can be resolved

if you introduce a new dimension to this geometry. Whole portions

of Central and South America have been destroyed by race-to-the-bottom cheap labor policies, free trade, looting by

Wall Street vulture funds; and emphatically widespread violence

and ungovernability because of drug cartels and the drug gangs that they spawn, many of whom launder their drug money through these very same Wall Street banks. This is the swamp which must

be drained through an immediate reinstitution of Glass-Steagall,

which would shut down these criminal enterprises of money laundering and dark money. Instead, adopting Lyndon LaRouche's Four Economic Laws to increase the productivity of labor here in

the United States, and bring the United States into this New Paradigm of economic development. But also, it would serve as a

bridge to bring the entire Belt and Road Initiative into the Americas as a whole. The New Silk Road could be extended through

a Bering Strait tunnel project connecting Eurasia to North America. That entire high-speed rail network and otherwise, can

then be extended southward into Central and South America. This should be the subject of an immediate summit between President Trump and President Xi Jinping, along with other heads of state and leaders of the sovereign nations of Central and South America. This would be the means to resolve the brewing trade war between the United States and China, by eliminating the so-called trade imbalance through third-party development projects which would benefit the economies of both nations. Again, a win-win solution. This trade war is very dangerous. Helga Zepp-LaRouche emphasized today that this is something which is not mere protectionism; this is not in any way to be construed as a good policy. In fact, this is very dangerous in the current strategic and economic environment.

But if you take a look at this application of the Singapore model, bring China in on it. The United States and China in collaboration can help develop these countries of Central America, South America, and the Caribbean. China has immense credibility in South America right now as well, just like in Africa. Indeed, we're seeing numerous Latin American nations already in the process of officially aligning themselves with China on the Belt and Road Initiative. For example, you can see in this picture here [Fig. 2], Bolivian President Eva Morales travelled to Beijing this week to meet personally with President Xi Jinping. They signed several commitments for trade and economic development collaboration, including a commitment for collaboration on the Belt and Road. Morales elevated the status of the bilateral relationship between China and Bolivia to the

level of “strategic association”; which he had also just done during a trip which he had just concluded immediately preceding his trip to China, during a state trip to Russia. During which, he and President Putin also had elevated their relations to the status of a strategic association; which Morales also indicating his interest in allying Bolivia with the Eurasian Economic Union as well.

Now in China during this trip, President Morales signed a document which committed Bolivia to collaborating with China to jointly build the Belt and Road Initiative, saying that this will mean economic development and peace throughout the continent and expressing that it is his hope that by working together with China to build the Belt and Road, this would also contribute to expanding cooperation between China and Ibero-America in general.

Which sentiment President Xi seconded, saying that the Belt and

Road offers a new platform by which China’s relations with Ibero-America as a whole can be strengthened. So, this is very significant. This is just one example of these nations of Central

and South America realigning themselves away from this failing trans-Atlantic system and towards this new emerging Eurasian system with both China and also with Russia.

At the same time President Morales was in China, also there was a delegation from the Dominican Republic who were also discussing economic development projects in the Dominican Republic; specifically ports, highways, sanitation projects,

urban development. But also discussing broader development and trade cooperation between China and the Caribbean generally. Were

this collaboration to be generalized across the entire region, and also if the United States were to come onboard as a full participant in this development vision, this – and only this – would address the root cause of the current migration crisis which we are observing. Ending the poverty and ending this cycle

of violence which is driving millions of people to flee their homelands. At present, 200 million out of the current 650 million

people who live in Ibero-America as a whole and the Caribbean, 200 million live in poverty; which could all be changed through

this sort of vision. Remember, China's vision is to eliminate poverty in China in a few short years. Why could this commitment

not also be extended to other regions of the world that are in desperate need of that kind of vision? Again, the New Paradigm of

the New Silk Road spirit is the key here to unlock this seemingly

intractable crisis now plaguing the Western Hemisphere; just as

in the case of the Middle East, of Africa as we discussed previously, and as we observed in the up-to-this-point successful

solution which has now been committed to in North Korea.

Thus, the Singapore model should be applied to the entire world. This breakthrough, what we just observed in North Korea,

represents an entirely new era of possibility. And indeed, as President Trump said, the past does not define the future;

everything now has changed. But we need to seize this opportunity. As we've discussed, this vision – what we just discussed with the case of Europe, China, and Africa, and also

this case of the United States, China, and South America – this vision is by no means impossible. In the wake of his success in North Korea, President Trump now seems committed to continue to kick over the British geopolitical chessboard, and usher in an entirely new paradigm of relations among nations. The premier example of this, of course, is his upcoming summit with Russian President Vladimir Putin; which by all indications seems to be in the process of being planned for some time during the month of July – possibly coinciding with President Trump's trip to Europe for the NATO heads of state meeting. This prospect has sent the entire British geopolitical establishment into absolute hysteria.

Take for example, this article [Fig. 3] which just appeared in the *Times of London* under the title, "Trump and Putin Plan Talks during Europe Trip". You can see here the subtitle is, "Alarm in Whitehall ahead of NATO Summit." This is what the article has to say:

"Donald Trump and Vladimir Putin are preparing to meet during the US president's visit to Europe next month in a move that is causing alarm in Whitehall.

"The prospect is adding to fears over Mr. Trump's commitment to NATO and the effect on his trip to Britain...

"The prospect of a meeting between Mr. Trump and Mr. Putin appalls British officials. 'It's unclear if this meeting is after or before NATO and the UK visit. Obviously after would be better for us,' a Whitehall official said. 'It adds another dynamic to an already colorful week.'...

“A senior western diplomatic source said that a Trump-Putin meeting before the NATO summit would cause ‘dismay and alarm’, adding: ‘It would be a highly negative thing to do.’

“NATO is due to discuss an escalation of measures to deter Russian aggression. ‘Everyone is perturbed by what is going on and is fearing for the future of the alliance,’ a Whitehall source said.”

So you can see, absolute hysterics on the part of the British geopolitical establishment. They fear what President Trump could commit to with President Putin, and that indeed, the

end is nigh for this entire NATO, anti-Russia, British geopolitical regime in Europe and the United States. Now what we’re seeing is a mortal threat to British geopolitics. We’re seeing in many instances a new era beginning to emerge. None of

these cases should be taken in isolation; but in fact, we should

see that the entire global strategic geometry is in fact in the

process of a rapid change and a complete realignment of nations

is in the process. This is really the fear that the geopolitical

establishment has had since the very beginning of President Trump’s Presidency; that he could be a loose cannon. He won’t be

an Obama or a Bush, who were just following their orders.

Instead, he will assert the sovereignty of the United States and

he’ll pursue an entirely new alignment among the great powers.

That’s what we’re seeing: Collaboration among the United States,

Russia, and China. This has been the key in the breakthrough in

Korea, and it remains the key to unlocking the other outstanding

problems that are facing the world.

In the immediate aftermath of the breakthrough in Singapore, South Korean President Moon Jae-in also made a three-day state visit to Russia, to discuss the outcome of the summit and to discuss the path forward; including how North Korea, South Korea,

and Russia will have a future relationship. This trip included a

bilateral meeting between himself and Russian President Vladimir

Putin. During this trip, Moon addressed the State Duma, making him the very first South Korean head of state to have ever done

so. He urged a trilateral alliance between South Korea, North Korea, and Russia; and he urged Russia to “join a northeast Asian

economic community” amid an historic paradigm shift on the Korean

Peninsula. So, this article [Fig. 4] that you’re now seeing on the screen, titled “Moon Promotes Trilateral Ties in Russia”, reported extensively on this trip. This is what this article had

to say:

“President Moon Jae-in urged Russia to join a Northeast Asian economic community amid ‘a historic paradigm shift on the

Korean Peninsula’ in a speech to the Russian legislature, the first by a South Korean leader, in Moscow on Thursday.

” ‘When a peace regime on the Korean Peninsula is established, economic cooperation between North and South Korea

will become regularized and expand to trilateral cooperation involving Russia,’ Moon said before the State Duma, the Russian

legislature’s lower house.

“On Thursday, Moon kicked off a three-day state visit to Russia, the first by a South Korean president since Kim

Dae-jung's trip in 1999.

"In his speech to the Duma, Moon mentioned his first summit with North Korean leader Kim Jong-un in April and the result of

that meeting, the Panmunjom Declaration. He also touched on the

subsequent North-U.S. summit, the first ever between the leaders

of both countries, earlier this month.

"South Korea and Russia are already researching and discussing trilateral cooperation in rail, gas and electricity,

Moon said, adding that cooperation in these areas can create 'a

strong foundation for a Northeast Asia joint economic community.'

" 'A stable peace regime between South and North Korea will enable the advancement of a multilateral peace and security cooperation regime in Northeast Asia,' Moon said.

"The president called for expanding technological cooperation with Russia, which is leading in basic science. Combined with Korea's strength in information technology, the two

countries can 'jointly lead the way toward a new era of the fourth industrial revolution.'

"He also emphasized the development of Russia's Far East region. At the Eastern Economic Forum last year, Moon proposed building 'nine bridges' between South Korea and Russia in gas, rail, electricity, shipbuilding, job creation, the Northern Sea

Route, seaports, agriculture and fishing.

"Moon also shared his so-called New Northern Policy aimed at creating an economic region that connects Korea to the Russian Far East, Northeast Asia and eventually Europe.

" 'The Korean people desire peace and co-prosperity not only on the Korean Peninsula but all of Northeast Asia,' Moon said."

That article also notes that Moon will be attending the South Korea versus Mexico World Cup game during his visit to Russia. But here you can see a second article [Fig. 5] which was

published in the {Korea Herald}, which also reports on the trip;

including some extensive quotes from President Moon's speech. So,

let me just share this quote, which I think really makes clear what his vision is:

"There is a grand historic transition underway on the Korean Peninsula. Now the two Koreas step toward the era of peace and cooperation, leaving behind the times of war and confrontation.

Once a peace regime is established on the Korean Peninsula that

is when an era of South-North economic cooperation will take off

in earnest. I believe it must be a three-way cooperation that includes Russia. In the case of railways, when those of South and

North Korea are connected, and the cross-border railways are linked with Russia's Trans-Siberian Railway, direct shipment of

goods from South Korea to Europe will be possible. This will be a

great economic gain to North Korea as well as South Korea. And of

course, it will be a great help to Russia, too. Also, in the case

of Russian gas, Russia's natural gas can be supplied to North Korea through a gas pipeline, and to South Korea and to Japan through a sea underwater pipeline."

So, this is a beautiful vision of what the future of this region can be, and you can see he also included the role of Japan

in this. But this kind of connectivity, connecting South Korea

through North Korea and then via the Trans-Siberian Railway all

the way to Europe; this is the vision which has been what the LaRouche movement has promoted for decades, as the Eurasian Land-Bridge or this New Silk Road. Specifically this vision to be

able to travel from the very tip of South Korea all the way to the coast of Europe on the Atlantic. This kind of vision is now a

possibility, a very strong possibility because of the peace that

was established on the Korean Peninsula through the efforts of President Moon, Chairman Kim, President Trump, and also the role

that Russia and China both played in that process. So you can see

that this is win-win economic development as the pathway towards

peace.

At the same time that President Moon was in Russia, his counterpart, Chairman Kim Jong-un of North Korea was in China; really, literally at exactly the same time. This was Kim Jong-un's third trip to China in just the past few months, and he

met directly with President Xi Jinping once again. The {Global Times} has an article [Fig. 6] which is titled "Kim's China Visits Cement Friendly Ties". This article published in the {Global Times} reports extensively on Kim Jong-un's trip to China

this past week. Here's what this article had to say:

"Kim's visit might also foreshadow Pyongyang's shift to economic revival as North Korea has the need to learn from China's experience on establishing special economic zones and reform and opening up. A group from the Workers' Party of Korea

visited China on May 16 to observe the country's economy, agriculture and technology. It shows that North Korea is

trying

to learn the experiences of economic development from other countries. With its current system, it is very much possible that

North Korea learns from China and Singapore... There is no doubt

that North Korea will take economic development as its central task in the future...

"The crux of the regional integration in Northeast Asia is the Korean Peninsula nuclear issue and its peace regime. With China promoting the Belt and Road Initiative, North Korea could

be an important country connecting Europe in the west and Japan

in the east. Kim's visit not only shows North Korea's friendly relations with China, but also reflects the urgent need to consolidate the hard-earned achievements on the peninsula after

the Kim-Trump summit... [P]eace and stability on the peninsula will promote North Korea's economy and help regional integration

in Northeast Asia and even in the Asia-Pacific."

So once again, you can see this emphasis on regional integration. {Xinhua}, another Chinese newspaper, in its report

of this meeting between Chairman Kim and President Xi Jinping, listed two of the sites which Chairman Kim visited in the Beijing

area during this trip there. Both of them are critical to North

Korea's development. One was a Beijing rail traffic control center; and the other was a national agricultural technology innovation park under the Chinese Academy of Agricultural Sciences. So, this is the future of North Korea looks like, emulating what China has been able to accomplish in its great economic miracle, and integrating into this entire region and ultimately into the entire extended Belt and Road Initiative

globally. So once again, this is an example of economic development as the path to peace.

Now, Helga LaRouche addressed this extensively during her webcast yesterday, and she emphasized, as we said at the beginning of this broadcast today, that what has occurred at the

Singapore summit has unlocked the possibility of similar strategic miracles that could take place elsewhere globally.

And

that this Singapore model is exactly what should be applied both

in the case of what we're talking about with Europe and Africa,

but also as you'll see her elaborate more extensively here, in the case of China, the United States, and Central and South America. So, let me play that clip from Helga LaRouche's broadcast for you now.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: It is sort of obvious, that if

President Trump and President Kim Jong-Un are able to complete transform a very dangerous situation around North Korea within a

few months, into the total opposite, from the danger of being the

trigger point of World War III, to the absolutely hopeful perspective that North Korea can be integrated into the Belt and

Road Initiative, with the support of the United States, China and

also Russia; by basically promising security guarantees, lifting

eventually the sanctions, denuclearize completely, integrating North Korea with the Belt and Road Initiative making it a prosperous country, these were really groundbreaking developments. And as President Trump had said in his press

conference, "the past does not determine the future."

That is obviously the proof that you can turn the worst situation around if you have an inspiration, a vision, and the political will to do so....

I think that the meeting between Putin and Trump is obviously the next important item on the strategic agenda. And I

think the fact that you have now active preparations for it, the

meeting could possibly take place in July, and possibly in Vienna, is also the result of the fact that the Russiagate has fallen apart. And as the Inspector General Horowitz said in the

Senate hearing, that this was only on the email scandal around Hillary Clinton, that there was absolute, unprecedented bias on

the part of all of these people [involved in the Clinton investigation] and that Trump was completely justified in firing

FBI Director Comey. So I think this has somehow freed Trump to move forward on this front.

But let me raise another issue, because there are obviously very bad escalations around this trade war. And tariffs which have been imposed – I mean Trump altogether raised the possibility of putting tariffs on \$450 billion in imports from China, and there are now countermeasures going into effect.

Tomorrow the EU will put in countermeasures. Already, such countries as Turkey, Canada and Mexico are also putting up tariffs, and there is a big danger of an escalating trade war. All the media, from Russia, China, – the Chinese were very indignant, saying this is completely counterproductive; this is a

lose-lose policy. There are many people who voted for Trump – farmers and industrialists, who are now hit by the effects of these tariffs and are in danger of going bankrupt. This is no good.

And what we have proposed, and what I have proposed with the

Singapore approach, would be obviously a solution to this problem. Because if the United States and China would engage in joint ventures to develop Central America, Latin America, South America, the trade volume could be increased so significantly, in a multilateral way, that the trade imbalance could be overcome by {increasing} the trade. I would like to get this message out, in particular, to the voters of Trump who are affected by these policies, the farmers, people who have cross-investments in part in China, in part in the United States, who are in danger of going bankrupt, and that a lot of jobs are in danger as well. I would like to ask them to pick up this proposal, the Singapore solution proposal and get it to Trump. Because I think there are some ideologues in the Trump camp who are also anti-China and who are extreme neo-liberal free-traders and they are giving him advice which is really potentially turning his base away from him. So Trump could continue to have his excellent relations with Xi Jinping, add to that an excellent relation to Putin; and then, go in the direction what he has proven he can do already in Singapore with North Korea, he could do the same approach – naturally, the predicates are different, but the approach would be the same: that you turn a bad policy, a lose-lose policy into the opposite, and you go on a win-win cooperation. And the world is urgently in need of such a policy change. I think it can be

done! The fact, that the Singapore summit took place, is the proof that you can completely change a policy when it is leading nowhere. The West right now is really faced with this decision in general, to either change policy, or collapse! And that is what is at stake. So I would appeal to the Trump supporters to pick up on this proposal and help us to turn this around.

OGDEN: So, this is a call to action from Helga LaRouche. As she said, history can indeed be changed, but you need the political will to do so. It's our responsibility to do so, to generate that political will. This is going to be done through an educated leadership within the United States' citizenry. To conclude, what I'd like to do is to notify you, if you don't already know, that an 8-week class series on Lyndon LaRouche's method and economics will be beginning starting this weekend, tomorrow, Saturday. This class series is an essential ingredient if you intend to develop the kind of leadership which is necessary to become a leading citizen in this nation right now, and to understand the dynamics which are happening globally. As you can see here, this class series, which is on Lyndon LaRouche's economic method, is what you need to know for the future of mankind. The article which was published in this week's edition of {Executive Intelligence Review}, which sort of previews this class series, has an extensive description by those who will be leading the class series about the contents of this. You can see here on the screen the article which was published

on

this subject, and the text of the description of this upcoming class series reads as follows:

“Starting June 22, LPAC will offer an eight-part class series on the science of physical economy. Completely untaught in

American universities today – despite the work of 19th century American economists Mathew and Henry Carey, Friedrich List, E. Peshine Smith and many others – physical economy is the only competent basis upon which a prosperous future for the United States, or any other country, could be established. Originally created by German scientist Gottfried Leibniz (1646-1716), and advanced by Benjamin Franklin and Alexander Hamilton among others, it was Lyndon LaRouche who achieved breakthroughs in physical economy in the 1950s that allowed him to accurately forecast, in nine different instances, crises in the financial system and the economy, all of which could have been averted. As

a result of his documented success, today LaRouche’s ideas are widely studied in China, Russia, and other countries.

“Shouldn’t these ideas be studied in the policy circles of the United States?

“During and after his successful campaign for President, Donald Trump called for implementing the American System of economics, but he has done little so far to demonstrate a scientific understanding of what that means in practice. Does he

have such an understanding? It is unclear. And yet a more important question is, do you know what the American System of economics is? Would you like to know all about real economics, not money? Are you ready to fight to gain that knowledge?...

“In an eight-week course in LaRouche’s economics, you will be challenged to question all of the accepted, but nonetheless false, axiomatic assumptions which have wreaked economic havoc on

this nation and much of the rest of the world, increasingly since

World War II, and which continue to be an obstacle to the creation of a New Paradigm of Global Peace based on Economic Development. More importantly, you will learn the anti-entropic scientific principles which underlie mankind's limitless future. Most importantly, by challenging and having the courage to change your own axioms, you will be challenged to make the creation of that New Paradigm the mission of your life." So, as you can see here, this is the screen, this is the site at LaRouche PAC, the address is discover.LaRouchePAC.com. You can sign up for this class series; you have to register for it, and be a participant in this class series. Again, this begins just this weekend. We are looking forward to the outcome of this class series and to increasing the number of qualified, intellectual leaders of this country, as we continue to watch the world rapidly change. Thank you very much for joining us here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Øjeblikket for forandring er inde

Leder fra LaRouchePAC, 19. juni, 2018 – To aktuelle begivenheder viser vejen for, hvordan det Nye Silkevejsparadigme er midlet til at overvinde det, der i

øjeblikket piskes op i det transatlantiske område som en uundgåelig, uløselig strid: migrantkrisen og handelskrigen.

For Amerikas vedkommende mødtes i dag den bolivianske præsident Evo Morales med præsident Xi Jinping i Beijing, hvor de underskrev forpligtelser til et Bælte & Vej-samarbejde mellem Bolivia og Kina. Morales sagde, at det ville betyde økonomisk udvikling og fred på hele kontinentet. I Kina er der ligeledes en delegation fra den Dominikanske Republik, som konfererer om økonomiske projekter og erhvervsliv i Caribien. Generelt i hele Sydamerika kan denne aktivitet – sammen med en besejring af narkoforbrydere – afslutte den fattigdom og livsfare, der driver millioner af mennesker til at flygte fra deres hjemland. I øjeblikket lever 200 mio. ud af de 650 million-plus mennesker i Latinamerika og Caribien i fattigdom, hvilket alt sammen kan ændres.

For det andet, så arbejder den japanske regering med detaljerne for det første samarbejde nogensinde med Kina om joint ventures i tredjelande, inden for Bælte & Vej-rammen. I denne uge talte premierminister Shinzo Abe om, hvordan Japans »infrastruktureksport« kan udføres på samarbejdsbasis. En særlig arbejdsgruppe arbejder på at udvælge prioriterede projekter. Dette er et arrangement for et kraftcenter.

At fremtvinge et skifte i USA og Europa til dette Nye Silkevejsperspektiv er ikke en utopisk drøm. Forandring er mulig. Øjeblikket er nu. Singapore-tomødet er modellen – reelt, ikke hypotetisk – for at bryde med fortiden og bestemme fremtiden.

Helga Zepp-LaRouche, der i dag gennemgik situationen, understregede, at vi har det største potentiale for forandring, siden Berlinmurens fald. Et nyt system går frem i Asien, Afrika og begynder i Latinamerika. Vi må knække situationen i det transatlantiske område. Verden har et presserende behov for den nye model for relationer mellem nationer.

Zepp-LaRouche sagde, at der i Europa er en voksende erkendelse af, at det vestlige, neoliberale system totalt er slået fejl. Se engang på, hvad man kommer med som »løsninger« på migrantkrisen, som f.eks. at bygge interneringslejre i Nordafrika, som præsident for Europarådet Donald Tusk siger. Den tyske regering i særdeleshed er fortsat i krise over dette, med kansler Angela Merkel, der har en deadline på to uger til at komme med nogle svar, men hun og andre i eliten er ikke villige til at acceptere, at en ændring i principperne er nødvendig. Dette er en moralsk krise.

I USA i dag udstilledes denne samme, umoralske holdning, da Demokrater iscenesatte udbruddet af en handling på vegne af bekymring for migranter, med det formål at forstyrre kongreshøringen, hvor Justitsministeriets generalinspektør forklarer, hvordan det korrupte FBI handlede ulovligt imod præsident Donald Trump. Se LaRouchePAC's nye erklæring fra 19. juni om dette, *»Child Abuse Hypocrites! What Evil, Genocidal Twaddle«*

(Hyklere om overgreb mod børn! Hvilket ondt, folkemorderisk vrøvl), som, blandt andre koncepter, påpeger, at disse samme Demokrater støtter svøben med legalisering af narkotiske lægemidler/narkotika, der dræber folk.

Helga Zepp-LaRouches nye, politiske programdokument, der nu cirkuleres på mindst otte sprog, er et stærkt fremstød for det nødvendige, politiske skifte, her og nu: *»Der skrives nu historie i Asien! EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«*

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping er vært for en velkomstceremoni for den bolivianske præsident Juan Evo Morales Ayma i Folkets Store Hal i Beijing, 19. juni, 2018. Xi Jinping førte forhandlinger med Juan Evo Morales Ayma tirsdag. (Xinhua/Yin Bogu)

Store forandringer kan blive ved at komme; Trump og Xi kan løse både handel og immigration

Leder fra LaRouchePAC, 18. juni, 2018 – Det netop afsluttede topmøde i Singapore har allerede ændret relationerne mellem nationer i Asien til det bedre og vist præsident Donald Trumps usædvanlige lederskabsevner og bør ændre europæernes og amerikanernes syn på, hvad der er muligt. Den meget reelle mulighed for et snarligt topmøde mellem præsidenterne Trump og Putin, som er absolut afgørende for, at der kan komme en afslutning af 15 års konstante krigskatastrofer i Sydvestasien og Nordafrika, vokser nu frem. Og der kan komme endnu flere »game-changers« – ingen krisesituation er i øjeblikket fastlåst, hvis borgere og ledere vil gå optimistisk frem for fred og gensidig økonomisk udvikling.

Dette er frem for alt en tid, hvor mange burde gå sammen med os i Schiller Instituttet og LaRouche Political Action Committee (i USA), begge organisationer, der i årtier, siden Berlinmurens fald (1989), har været fakkelbærer for et »nyt paradigme« for økonomisk og videnskabeligt fremskridt og fred. Det, der finder sted i Asien gennem den Nye Silkevej og Korea-topmøderne, kan »bryde ud« i Europa og USA, hvis der findes beslutsomme ledere for samarbejde mellem stormagtssamarbejde – som præsident Trump har vist, at han er.

Helga Zepp-LaRouches appel om et EU-topmøde i næste uge, der rent faktisk løser den derværende migrantkrise – gennem, at europæere går sammen med Kina i den økonomiske udvikling af

Afrika – cirkuleres nu internationalt på mange sprog; og nu er den samme løsning blevet foreslået i den kinesiske avis *Global Times*. Zepp-LaRouches appel, »Der skrives nu historie i Asien: EU-topmødet må følge Singapores eksempel!« bør udddeles vidt og bredt for at blive det, der udløser handling, og handling nu.

USA må undgå en handelskrig med Kina, skadelig importtold på dets landbrugssektor, samt mere – det må undgå atter at blive politisk polariseret over immigration fra Latinamerika. Det er nemt nok for Demokraterne at skandalisere for at rejse midler og håbe på at vinde valg. Og det er nemt nok for Republikanere at udskyde og opføre sig oprørt i offentligheden. De ved begge, at de ikke foreslår nogen løsning, ingen duelig politik.

Men der findes en løsning, der bryder de statiske regler for partipolitik og geopolitik.

Præsidenten kan forhandle en undgåelse af handelskrig ved at aftale med Kinas præsident Xi Jinping, at de to nationer i fællesskab vil udvikle Latinamerika gennem kreditudstedelse til store, nye infrastrukturprojekter og agro-industriel udvikling. Med andre ord, gå med i, og bringe ind, Bælte & Vej. Det er det eneste grundlag for, at masse-immigration til USA, der er udløst af desperation, kan fjernes.

Men der er flere fordele: USA's eksport af højteknologi vil begynde. USA's eksport til Kina vil stige. Det multinationale forsikringsselskab ING har netop udgivet en forudsigelse, der siger, at Bælte & Vej initiativet vil øge den *globale* handel med 12-15 %; og endnu mere mht. handel mellem lande direkte på den Nye Silkevejs transportkorridorer. Hvem har brug for importtold?

Principperne i Helga Zepp-LaRouches appel til handling er simpelt hen principperne for Singapore-topmødet: Fortiden determinerer ikke fremtiden. »Regler for afgrænsning«, der har holdt kriser fastfrosset i årtier, gælder ikke. Og siden

præsident Trump har engageret USA i Asien, hvor der nu skabes historie, er løsninger til kriser overalt mulige.

Det, der nu er brug for, som Helga sagde, er mennesker til at gennemføre disse løsninger.

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump besøger Kina. 10. november, 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

Hvad er det Nye Paradigme? Afslutning og mobilisering med Helga Zepp- LaRouche

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at den Nye Silkevej er ånden, der er kommet ud af lampen og ikke kan stoppes tilbage igen, hvis man simpelt hen tænker på, hvad den Nye Silkevej har gjort for landene, som deltager, frem til dette punkt, med undtagelse af visse andre, økonomiske aftaler, som Kina og et par andre lande havde, så er for det meste Latinamerika, Afrika og de fleste dele af Asien virkelig blevet nægtet den form for udviklingsperspektiv, som Bælte & Vej Initiativet tilbyder. Det er første gang, at landene i udviklingssektoren har udsigt til at overvinde fattigdom og underudvikling i meget hurtigt tempo. Kina langer ikke gamle teknologier ud, gamle industrier, men bringer disse lande med om bord for at deltage i fælles rumprogrammer og andre avancerede, videnskabelige foretagender. Så folk indser, at der er et helt andet perspektiv og en helt anden mulighed for, at ideen om at overvinde fattigdom på planeten meget hurtigt er ved at blive

en realitet.

Download (PDF, Unknown)

Hvad betyder det for den enkelte?

Har du, personligt, råd til at forpasse denne mulighed?

Leder fra LaRouchePAC, 17. juni, 2018 – Resultaterne af Trump-Kim-topmødet 13. juni i Singapore har nu gjort de enorme forandringer »officielle«, der har fundet sted i denne verden i et stadigt højere tempo, lige siden afslutningen af det 20. århundrede – forandringer, der i vid udstrækning er blevet katalyseret af Lyndon LaRouches ideer og af hans hustrus, Helgas, rolle som en verdensleder. Kommende fredag, 22. juni, vil *Executive Intelligence Review* genudgive en afgørende artikel af Lyndon LaRouche fra 18. juli, 1999, med titlen, »Kan du personligt overleve denne konkurs?« På samme deadline, 22. juni, vil William F. Wertz, jr. og Dennis Speed begynde den første af 8 lektioner om LaRouches økonomi, i Manhattan.

Af sådanne grunde bør vi i dag tilføje endnu et spørgsmål til det, som Lyndon LaRouche stillede for næsten 19 år siden i *EIR*. Dette spørgsmål er, »Har du, personligt, råd til at forpasse denne mulighed?«

Stedet over for de største, verdenshistoriske begivenheder,

som dem, vi netop nu konfronteres med, er der en stærk tilbøjelighed til at se på det enkelte menneske – i det mindste det menneske, der ikke i øjeblikket er i avisernes overskrifter – som blot én i en gruppe, det være sig en større eller mindre gruppe. En i »banden«. »En af drengene.« Men det er ikke sandt. Det er ikke menneskets natur.

Sine begrænsninger til trods, så findes sandhedens bundlinje i stedet i det, mange kalder »bibelsk« – den anskuelse, der siger, at jeg kom ind i denne verden nøgen og alene, og jeg vil før eller senere forlade den nøgen og alene, for at stå til regnskab for, hvilken brug jeg har gjort af det, LaRouche har kaldt min »pigrimsfærd til dødeligheden«. Dette er den sandere, menneskelige natur, som Egyptens kunstmålere portrætterede det mange århundreder før Moses blev født.

Dette er gribende skildret af omstændighederne omkring bus-boykotten i Montgomery, Alabama, i 1955-56, hvor Martin Luther King, jr. for første gang nærmest som ved et tilfælde blev kastet ind i en lederskabsposition, han aldrig havde bedt om, og så pludselig blev tvunget til at kæmpe sig igennem sin egen forpinte selvtillidskrise, før han faktisk kunne begynde at lede.

Som David J. Garrow beretter i sin King-biografi fra 1986, *Bearing the Cross*, så var ingen af de etablerede, sorte ledere i Montgomery kvalificeret til at lede den nye bevægelse for at boykotte byens busser pga. deres dårlige behandling af de sorte, pga. de personlige kløfter og gruppekløfters forværrede fronter, som splittede disse ledere. Hvis en gruppe tog positionen som præsident for den nye sammenslutning, ville de andre måske ikke støtte boykotten fuldt og helt. De gensidigt fjendtlige grupper valgte den meget unge dr. King, nybegynderen, om ikke af anden grund, så fordi han endnu ikke havde haft tid til at tiltrække personligt nag og nid. Lederen af en af grupperne sagde til en ven, at pastor King, selv om han var ekstremt veluddannet og veltalende, med sine 26 år mere »lignede en dreng end en mand«.

Da pastor King blot var én af de nominerede til præsident, forventede hans nærmeste ven, pastor Ralph Abernathy, at han ville afstå. I stedet svarede han efter en pause, »Jamen, hvis I mener, jeg kan være til nogen tjeneste, vil jeg« og accepterede.

Da han kom hjem den aften, mindre end en time før det massemøde, hvor han skulle holde hovedtalen, overvejede han, hvad han kunne sige til folk på mødet. Da han indså, at han ikke kunne forberede en tale, blev han »grebet af frygt« og »overvældet af en følelse af utilstrækkelighed«, som han senere skrev. Bøn lagde en vis dæmper på hans frygt, men han var stadig usikker på, hvad han skulle sige til de tusinder, der allerede var mødt op udenfor for at høre ham.

Når vi således fejrer dr. King, som LaRouche-bevægelsen netop har gjort endnu engang i Manhattan med Schiller Instituttets opførelse af Beethovens Messe i C-dur og afroamerikanske spirituals til ære for dr. King og Robert Kennedy, der begge blev myrdet for 50 år siden, så fejrer vi vores virkelige menneskelige natur. Dette er vores mulighed, og den kommer ikke igen.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un, spadserer sammen til deres udvidede, bilaterale møde, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Helga Zepp-LaRouche: Der skrives nu historie i

Asien!

EU-topmødet må følge Singapores eksempel!

EU-samarbejde med Kinas Nye Silkevejsinitiativ for udvikling af Afrika bør gøres til det eneste punkt på dagsordenen, og Xi Jinping eller Wang Yi bør inviteres til at deltage, såvel som også nogle afrikanske statsledere, der allerede samarbejder med Kina.

Hvis EU-topmødet, repræsentanten for den kinesiske regering og de afrikanske repræsentanter dernæst i en fælleserklæring udtaler en forpligtelse til at gå i gang med et fælles, forceret program for et panafrikansk infrastruktur- og udviklingsprogram og lover alle unge mennesker i Afrika, at kontinentet vil overvinde fattigdom på kort tid, ville en sådan erklæring, pga. Kinas deltagelse, have den største troværdighed i Afrika og ville ændre dynamikken i alle landene mod et utvetydigt håb for fremtiden og ville således omgående bevirke en ændring i migrantkrisen. Det ville også udfri EU af dens nuværende legitimitetskrise og give de europæiske nationer en mission, der ville placere Europas enhed på et storslået, nyt niveau.

Vil Europas stats- og regeringsledere være i stand til at følge Trumps og Kim Jong-uns eksempel?

Download (PDF, Unknown)

Det Nye Paradigme begynder: Fortiden definerer ikke fremtiden!

LaRouchePAC Internationale Webcast, 15. juni, 2018

Sikke en ekstraordinær uge! Som I ser her af vores grafik, så er titlen på aftenens udsendelse, "Det Nye Paradigme begynder: Fortiden definerer ikke fremtiden!" Og dette er selvfølgelig et fotografi fra det absolut ekstraordinære topmøde i Singapore mellem USA's præsident Donald Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un. Dette møde, der gav langt mere positive resultater, end nogen kunne have forudset før den 12. juni, indvarsler begyndelsen til et Nyt Paradigme, afslutningen af geopolitik og fremkomsten af en ny filosofi for win-win-relationer mellem nationer og fred gennem økonomisk udvikling.

Engelsk udskrift:

LaRouche PAC Friday Webcast, June 15, 2018

RSBA NEW PARADIGM BEGINS:

THE PAST DOES NOT DEFINE THE FUTURE!

MATTHEW OGDEN: Good afternoon. It's June 15, 2018. My name is Matthew Ogden, and you're tuning in for our Friday

evening strategic webcast from larouchepac.com.

All I can say is, what an extraordinary week! As you can see here in our graphic, the title of our show today is "A New Paradigm Begins! The Past Does Not Define the Future." And this

is, of course, a photograph of the absolutely unprecedented historic Singapore summit between President Trump of the United

States of America, and Chairman Kim Jong-un of North Korea, of the DPRK. This meeting, which rendered results which were far more positive than anybody had expected going into this June 12th

summit, this meeting heralds the possibility of the beginning of

a New Paradigm; the end of geopolitics; and the emergence of a new philosophy of win-win relations between nations, and peace through economic development. As President Trump himself said repeatedly during his trip to Singapore throughout this summit,

"The past does not define the future. Past conflicts do not have

to be tomorrow's wars. Adversaries can, indeed, become friends."

We see that philosophy being put into practice with the events that we all watched unfold in the Singapore summit between

President Trump and Kim Jong-un.

Now, this was not the only extraordinary event which occurred this week. At the very timely moment, over the course

of this past weekend, the week began with a conference which was

held in New York City under the title “Dona Nobis Pacem” – grant

us peace – through economic development. This conference was

sponsored by the Schiller Institute. This theme – grant us

peace through economic development – was exactly the theme that

we saw unfold in practice on the world stage over the course of

this week. This conference was keynoted by Helga Zepp-LaRouche,

the founder and President of the Schiller Institute; but she was

joined on the first panel by Dmitry Polyanskiy, the First Deputy

Permanent Representative to the United Nations from the Russian

Federation, as well as – via video – Dr Xu Wenhong, who is the

Deputy Secretary General of Belt and Road Studies at the Chinese

Academy of Social Sciences. They were also joined on the podium

by LaRouche PAC's Jason Ross. The second panel in this very timely conference was opened by Dennis Speed, who spoke about the

LaRouche method; but then he was joined by James George Jatras,

former US diplomat and former advisor to Republican Senate

leadership. He spoke on the urgency of an upcoming Trump-Putin

summit. Then, Virginia State Senator Richard Black reported on

the strategic importance of victory, peace, and development in Syria.

Now what I would like to do, just to give you a flavor of

how prescient and timely this conference over the course of last

weekend was, is play for you a short clip of the opening keynote

remarks from Helga Zepp-LaRouche. So, here's what Helga has to

say:

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: , I'm actually very optimistic

about the situation. I think there is the absolute possibility

that we will, in the very near term, see the emergence of a completely New Paradigm of civilization. Because already now the majority of nations are all gathering around the idea that there is the one humanity which is of a higher order than national interests and even geopolitical confrontation. Never before has the contradiction and the openness of the fight between the New Paradigm and the old paradigm been more obvious than right now... .

Now, the important changes which are taking place are best illustrated or imaged with the two parallel conferences and summits which are taking place this weekend. One, the G-7 taking place in Canada; and the other one, the SCO [Shanghai Cooperation Organization] taking place in Qingdao in China. The one, the G-7, most of the countries, or at least some of the countries want to defend the status quo of the neo-liberal, geopolitical old paradigm; and the other summit, the Shanghai Cooperation Organization, is typical for those nations which are trying to establish a new order – a win-win cooperation of all nations on

this planet. On the G-7 meeting, where Trump came late and he's

leaving early, and he refused to meet the Prime Minister of Great

Britain, Theresa May – which I think is a good thing; to go as quickly on to Singapore to have this summit with Kim Jong-un. He

brought it to the point when he said that the combination of people meeting at this G-7 meeting was really not the one which

should come together; but that Russia was missing, and it should

be the G-8 again. He said this may not be politically not correct to say it, but after all, we have a world to run. I think that that is exactly the spirit...

[T]he entire model of the world order as it developed after the collapse of the Soviet Union, the idea to establish a unipolar world to which all countries must submit, and those who

do not want to do that get regime change through color revolution

or even humanitarian intervention wars. As it happened in Iraq,

in Libya, as it was attempted in Syria, and as it is ongoing in

the Ukraine. Part of that world order was the idea to have an

encirclement of Russia and China, and in those two countries also

have ultimately regime change to get rid of President Putin and

to get rid of the Communist leadership of China; as unlikely a proposition as this may be...

You have a new model of win-win cooperation, of acting in the interest of the other, of respect of the sovereignty of the

other country, of non-interference, of respect for the different

social system of the other country, and of the idea to be united

for a higher purpose of all mankind. Now that policy, which is

the result of China's New Silk Road policy, which has now been on

the table for almost five years, which has developed the most incredible dynamic ever. It is the largest infrastructure

project in history, and it is already clear this will define the

new rules of the world...

This is actually the vision of my husband, Lyndon LaRouche,

who already in 2007 demanded that the three countries – Russia,

China, and India – absolutely must work together to counter

the

evil influence of the British Empire as it existed at that time.

In 2009, at the Rhodes Forum of the Dialogue of Civilization, demanded that the only way the world would get out of its present

condition would be a four-power agreement among the United States, Russia, China, and India.

OGDEN: So, that was a very short clip from Helga

Zepp-LaRouche's keynote at this Schiller Institute conference in

New York City over the course of last weekend. As you heard her

say, never before has the contrast between the old and the New Paradigm been more clear for all the world to see. She cited the

fact that, at the exact same time, there were two parallel conferences that were occurring on the world stage. We had the

counterpoint between these two conferences demonstrating the counterpoint between these two paradigms. You had the parallel

meetings of the G-7 in Canada on the one hand, and the SCO – the

Shanghai Cooperation Organization – in China on the other hand.

On the one hand, you had the practically irrelevant G-7 meeting;

I think this picture here [Fig. 1] sums it up. You can see President Trump leaving this summit; walking away. He did indeed

go, but he showed up late, and he left early. He didn't even stay the entire time because he had much more important business

to attend to in Singapore at this historic summit between himself

and Kim Jong-un. He went on what he called a "mission of peace".

How has this summit come about? It wasn't through this dinosaur of the G-7. It was brought about through a great powers

cooperation among the United States, China, Russia, South Korea,

Japan, and of course, Chairman Kim of North Korea. So you can see that this is the emergence of a Eurasian world; this is the

emergence of what you heard Helga Zepp-LaRouche refer to very briefly there as Lyndon LaRouche's ideas of the four powers alliance shaping world history as we watch this play out.

Now the G-7 meeting itself was dominated by petty

geopolitics and squabbling between the representatives of the nations of the bankrupt trans-Atlantic system. There was no unity among these nations. They even discussed kicking the United States out and turning themselves into the G-6; becoming

even more irrelevant. But it's doubtful that the G-7 as an institution retains any clout or relevance at all. This was demonstrated by President Trump himself, who kicked over the entire chessboard of this structure of so-called trans-Atlantic

elites. And as Helga Zepp-LaRouche reported there in that clip

that we played, President Trump said that Russia should be brought back into the grouping, should be allowed to rejoin, and

turn the G-7 back into what it had been as the G-8. This is what

President Trump had to say during the course of the meeting of the G-7 about the subject. He said, "Having Russia back in the

G-8 would be good for the world. Good for Russia, good for the

United States. I think that it would be good for all of the countries of the current G-7. I think having Russia back in would be a positive thing. We're looking for peace in the

world,

we're not looking to play games. I would rather see Russia in the G-8 as opposed to the G-7. I would say that the G-8 is a more meaningful group than the G-7, absolutely." So, that's what

Trump said.

Now, you can see on the screen [Fig. 2] a tweet that was sent out by the Italian Prime Minister Giuseppe Conte, who just

came to power in Italy; Italy also being a member of the G-7.

Prime Minister Conte came out and agreed with President Trump.

This is what his tweet had to say, translated into English. "I

agree with President Donald Trump. Russia should go back to the

G-8. It is in everyone's interest." So, there you have at least

two of the seven members of the G-7 – the United States and

Italy – calling for Russia to be re-admitted. Of course, Prime

Minister Conte is the new leader of the government in Italy; and

this is a very important developing story which we have talked about previously on this show. But the majority of the ministers

in the new Italian government of Prime Minister Conte are in support of Glass-Steagall. They have signed an open letter to President Trump about a year ago, which was circulated by Movisol, the {Movimento Internazionale per i Diritti Civili – Solidarietà} in Italy. This is the LaRouche movement's sister organization in Italy. But this is the majority of those ministers who have called for a reinstitution of Glass-Steagall,

so this is a very fluid, developing situation; and very positive.

Now, President Putin, fresh off of a highly significant meeting with President Xi Jinping in China, was asked about Trump

and Prime Minister Conte calling for Russia to be allowed back into the G-7, turning it back into the G-8. He responded to this

with his typical sense of humor by inviting the G-7 member nations to come have their next meeting in Russia, in Moscow. He

also pointed out, however, that another meeting which was occurring at the exact same time as the irrelevant G-7; this was

the meeting of the Shanghai Cooperation Organization, which was

far more significant in terms of economic power, and also in

terms of overall population. In fact, in the aftermath of this

SCO summit, where you can see the photograph [Fig. 3] of the nations that are involved, which includes Russia, China, India,

and a number of other Eurasian countries, in the aftermath of this summit, the Chinese Foreign Minister pointed out that the SCO represents 3.1 billion people on this planet. That's over one-third and close to one-half of the world's population. He said it already now represents a completely new system of international relations, which is built on mutual trust, built on

cooperation, built on friendship, and on common aims. He said this is a new model that leaves behind and transcends the old geopolitical order.

At this SCO summit itself, President Xi Jinping, who again I said had just had a very significant meeting with President Putin

of Russia, President Xi made a very profound speech which sort of

kicked off the entire event. He began this speech by citing the

universal idea of Confucius; stating that Confucianism is an integral part of Chinese civilization. And it believes that "a

just cause should be pursued for the common good.” And he said

that this what the SCO is built on, this philosophy of harmony,

unity, and a shared interest, a shared community for all nations.

So, this is what President Xi Jinping went on to say: “The Shanghai spirit, a creative vision transcending outdated concepts

such as a clash of civilizations, Cold War, and zero-sum

mentality, has opened a new page in the history of international

relations; and gained increasing endorsement of the international

community. The pursuit of cooperation for mutual benefit

represents a surging trend. While we keep hearing such rhetoric

as the clash of civilizations or the superiority of one

civilization over another, it is the diversity of civilizations

that sustains human progress. Indeed, mutual learning between

different cultures is a shared aspiration of all peoples. We

should reject the Cold War mentality and confrontation between

blocs, and oppose the practice of seeking absolute security of

oneself at the expense of others, so as to achieve security of

all. We should champion equality, mutual learning, dialogue, and

an inclusiveness between civilizations. It is important that we

overcome cultural misunderstanding, clash, and supremacy through

exchanges, mutual learning and co-existence.”

So, that’s a beautiful summary of this New Paradigm, this

end of geopolitics, the end of zero-sum mentality, the end of

Cold War blocs, and the pursuit of hegemony. Instead, I think a

declaration of exactly what this win-win cooperation means in the

eyes of President Xi Jinping. So, the contrast could not be more

clear. This contrast between the outdated geopolitics of the

G-7, and this New Paradigm of win-win which is represented there

at the SCO summit; but is also represented much more broadly in

these alliances in Eurasia and the idea of the One Belt, One Road

initiative.

But let me just come back to this exemplary case of the

developments in North Korea. Here on the screen you can see the

historic handshake between President Trump and Chairman Kim Jong-un. So, let me just play for you a short, one-minute video which was produced by the White House right after President Trump returned from his trip to Singapore. They put together this video so you can see the highlights of this encounter between these two leaders – President Trump of the United States of America, and Chairman Kim of North Korea. Here's this short, overview video; very exciting.

So, these images are absolutely extraordinary. Really, ask yourself: six months ago, did you expect to see those kinds of video images actually happening in real life? This is an extraordinary summit and an extraordinary moment in civilization. In fact, if President Trump is able to achieve peace with North Korea and build a relationship with the leader of this country; in fact, they have actually announced that at a certain point, Kim Jong-un will be invited for a state visit to the United States, visiting the White House. And President Trump himself said that he would go to Pyongyang; he

would visit North Korea. So, if President Trump is able to achieve this peace and this new relationship, it will be the greatest accomplishment of his Presidency so far. In fact, reports are in that two Norwegian parliamentarians have nominated

President Trump for the Nobel Peace Prize.

During her webcast yesterday, Helga Zepp-LaRouche actually began her discussion of this situation by citing that fact. I would like to play for you her first opening statements from that

webcast yesterday. You can see the context in which she places

these extraordinary events in Singapore.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: I'm actually quite pleased to

tell you, and you may know it already or not, that two Norwegian

parliamentarians have proposed to award Nobel Peace Prize for

President Trump. Now, I find this very appropriate, in contrast

to the Nobel Peace Prize being given to Obama for absolutely

nothing, just the contrary. But I think this development of

North Korea and the United States finding a way to completely

transform an old adversary relationship into one of cooperation

and a bright future, I think this is really a fantastic development. And I know that all the mainstream media of the West are having apoplectic attacks over this, but if you look at

it, I think it is absolutely promising.

First of all, the facts you all know: They agreed on the complete denuclearization of North Korea, in return for the prospect of making North Korea a prosperous and wealthy country.

Now, I find it very interesting that the White House, between Trump and the National Security Council produced a four-minute video, where the two options for North Korea were portrayed: One is the old status and war, or to have a complete

modernization of the country, with modern railway – they even showed the Chinese maglev running, and people prosperous and productive. I think this was very good, because this video is exactly what will happen, and it goes very far beyond a similar

video which was produced by South Korea in the past. Trump showed it to Kim Jong-un in the meetings, and then he also showed

it before giving his press conference.

I watched his entire press conference, and I must say, I would advise all of you, our viewers, to do likewise. Because you

hear so much about Trump being this and that, and the way he conducted himself in this lengthy press conference, fencing off

the most typical, old-fashioned thinking, questions from mainly

American journalists, he did not let himself be provoked – you know, journalists try to ask him, “What will you do, what is your

punishment if North Korea does not comply?” but he wouldn’t go into this trap; but he just said that he was very confident that

this process was on a good way.

[<https://www.youtube.com/watch?v=E0BWMd1R7wE>]

And very important was that he also announced that the United States would stop what he called the “war games,” the U.S.-South Korea military maneuvers, and obviously, this is psychologically very important for the North Koreans, because if

you have these war games on your doorstep all the time, this creates a permanent psychological terror.

People who have to still form their judgment about how to look at this, they should just consider that the South Korean

people were absolutely enthusiastic. They were happy in the streets. President Moon, who watched the live stream coming from

the conference from Singapore, applauded several times. And given the fact that the German unification which took place now

almost 29 years ago, people in Germany may remember the absolute

jubilance and happiness of families hugging each other, who haven't been together for very many years; friends falling into

each other's arms, and kissing each other. And it was a joy!

That the German unification did not produce only happiness afterwards had to do with the larger geo-strategic environment:

You know, like Bush, and Thatcher and Mitterrand they all were extremely hostile to the process of German unification, and therefore the East German states were practically economically dismantled, pretty much. And the environment in North Korea is

obviously completely different.

So I would like to just say that I'm very optimistic that this process will succeed, for the very simple reason that this

is taking place in a completely different strategic context,

namely of the Belt and Road Initiative, the integration of the Belt and Road Initiative with the Eurasian Economic Union, and these kinds of economic development plans, which also Russia spoke about and China said they would contribute, and also together with the United States take over security guarantees for

North Korea, these economic plans take place in the context of the intention to develop the Far East of Russia, to integrate it

with all of Asia, which was discussed at the Eastern Economic Forum in Vladivostok last September, and it was also discussed in

the inter-Korean dialogue in April between the two Presidents of

the two Koreas.

So I think the perspective that North Korea, soon, will be integrated into the Eurasian transport system, the two railways

connecting to the Trans-Siberian Railway, to the Chinese railway

system, and that you will have a complete transformation of this

part of the world. And I think Trump is absolutely right: He said the past does not determine the future. Real change is possible. And I think this is a very good development, and

all

the nay-sayers they should just go home and think.

OGDEN: As you just heard Helga Zepp-LaRouche say, the possibility of peace and these extremely positive developments that we're seeing in North Korea, is possible only because of the emergence of this New Silk Road spirit. The connectivity between South Korea, North Korea, China, and Russia through these high-speed rail corridors and these other economic development projects, this was the basis on which President Trump could travel to Singapore, sit down with Kim Jong-un, and say look, the future is brighter than what has come before. If we put away the story of conflict and if we end this legacy of generation upon generation of warfare, and the threat of thermonuclear war, and embrace instead this new era of economic development; then the future of the North Korean people will be bright, and the future of the entire world will be bright. So, it's this context of the New Silk Road; this is the difference between what's occurring

now with North and South Korea versus what occurred back in 1989,

1990 with West and East Germany. You didn't have that context at

that point, although it was at that moment that the World

Land-Bridge or this New Silk Road idea was born, and the seed of

what we now see culminating was planted. This was Lyndon and

Helga Zepp-LaRouche's idea first of the development of the

Productive Triangle; bringing together Eastern and Western Europe

for the rapid economic development of the East, the former Soviet

bloc. That was quickly expanded to bring in the entirety of

Eurasia with this New Silk Road idea. That is what we now see

playing out and giving the context and the possibility for these

positive developments in North Korea.

As Helga Zepp-LaRouche cited in that video clip, President

Trump played a short video, which I think sums up this vision.

It was like a trailer. It was put together by a team, and it was

posted on the White House Facebook page. He played this for

Chairman Kim in their meeting. They sat down and watched this

video together, and I think it illustrates the contrast

between

what has occurred up to now with the status quo, and what would

be possible if you believe in this idea that the past does not necessarily have to define the future. So, I would like to play

for you what President Trump played for Chairman Kim Jong-un at

the beginning of their summit in Singapore. So, here's that video.

NARRATOR

: Seven billion people inhabit planet

Earth. Of those alive today, only a small number will leave a lasting impact, and only the very few will make decisions or take

actions that renew their homeland and change the course of history.

History may appear to repeat itself for generations, cycles that never seem to end. There have been times of relative peace,

and times of great tension. While this cycle repeats, the light

of prosperity and innovation has burned bright for most of the

world.

History is always evolving. And there comes a time when only a few are called upon to make a difference. But the question

is: What difference will the few make? The past doesn't have to

be the future. Out of the darkness can come the light, and the

light of hope can burn bright.

What if?

A people that share a common and rich heritage can find a common future? Their story is well known, but what will be their

sequel?

Destiny Pictures presents: A story of opportunity, a new story, a new beginning. One of peace. Two men, two leaders, one

destiny.

A story about a special moment in time when a man is presented with one chance that may never be repeated. What will

he choose? To show vision and leadership?

Or, not?

There can only be two results. One of moving back – or one of moving forward.

A new world can begin today. One of friendship, respect, and good will. Be part of that world, where the doors of opportunity are ready to be opened: Investment from around the

world, where you can have medical breakthroughs and abundance of

resources, innovative technology, and new discoveries.

What if?

Can history be changed? Will the world embrace this change?

And when could this moment in history begin?

It comes down to a choice, on this day, in this time, at

this moment. The world will be watching, listening,

anticipating, hoping. Will this leader choose to advance his

country and be part of a new world? Be the hero of his people?

Will he shake the hand of peace and enjoy prosperity like he has

never seen?

A great life? Or, more isolation? Which path will be

chosen?

Featuring President Donald Trump and Chairman Kim Jong-un,

in a meeting to remake history, to shine in the sun – one

moment, one choice.

What if?

The future remains to be written.

OGDEN: So this is a very inspirational video. As it said right there at the end, "The future remains to be written." It asks the question, can history be changed? What choice are we going to make? What pathway will we follow? Very importantly, it says, the past does not define the future. You could see those shots of the Chinese maglev train; this is very well in the future of the Korean Peninsula. You could also see that beautiful shot of the Korean Peninsula at night. Currently, South Korea, below the line of demarcation, is very developed with lights and modern cities. North Korea is very under-developed. But then all of a sudden, you could see the vision of the future with the North Korea portion lit up just the same as South Korea, China, and Russia. So, this is an extraordinary image or vision, and you can see what's in the minds of President Trump and others at the White House going into this summit.

Immediately after President Trump signed these agreements

with Chairman Kim Jong-un, he held a press availability.
Helga

Zepp-LaRouche mentioned this, and encouraged that people actually

watch this press conference in full. But in the beginning of this press conference, he played that entire video that you just

saw for the representatives of the press corps who were in the room, in order to set the tone of what this press conference would be about. He played that before he took the stage, and then he immediately came on stage and reported on what he had just accomplished in his meetings with Chairman Kim Jong-un. I'm

not going to play the entirety of this hour-long press conference

for you, but I'm going to play for you just a couple of key excerpts from President Trump's opening remarks.

PRESIDENT DONALD TRUMP

: Well, thank you very much,
everybody. We appreciate it. We're getting ready to go back. We had a tremendous 24 hours. We've had a tremendous three months, actually, because this has been going on for quite a while. That was a tape that we gave to Chairman Kim and his

people, his representatives. And it captures a lot. It captures

what could be done. And that's a great – a great place. It has

the potential to be an incredible place. Between South Korea –

if you think about it – and China, it's got tremendous potential. And I think he understands that and he wants to do what's right.

It's my honor today to address the people of the world, following this very historic summit with Chairman Kim Jong Un of

North Korea. We spent very intensive hours together, and I think

most of you have gotten the signed document, or you will very shortly. It's very comprehensive. It's going to happen.

I stand before you as an emissary of the American people to deliver a message of hope and vision, and a message of peace....

I also want to thank President Moon of South Korea. He's working hard. In fact, I'll be speaking to him right after we're

finished. Prime Minister Abe of Japan – a friend of mine – just left our country, and he wants what's right for Japan and for the world. He's a good man. And a very special person, President Xi of China, who has really closed up that border –

maybe a little bit less so over the last couple of months, but that's okay. But he really has. And he's a terrific person and

a friend of mine, and really a great leader of his people. I want to thank them for their efforts to help us get to this very historic day.

Most importantly, I want to thank Chairman Kim for taking the first bold step toward a bright new future for his people. Our unprecedented meeting – the first between an American President and a leader of North Korea – proves that real change is indeed possible.

My meeting with Chairman Kim was honest, direct, and productive. We got to know each other well in a very confined period of time, under very strong, strong circumstance. We're prepared to start a new history and we're ready to write a new chapter between our nations.

Nearly 70 years ago – think of that; 70 years ago – an extremely bloody conflict ravaged the Korean Peninsula. Countless people died in the conflict, including tens of thousands of brave Americans. Yet, while the armistice was agreed to, the war never ended. To this day, never ended. But

now we can all have hope that it will soon end. And it will.
It

will soon end.

The past does not have to define the future. Yesterday's
conflict does not have to be tomorrow's war. And as history
has

proven over and over again, adversaries can indeed become
friends. We can honor the sacrifice of our forefathers by
replacing the horrors of battle with the blessings of peace.
And

that's what we're doing and that's what we have done.

There is no limit to what North Korea can achieve when it
gives up its nuclear weapons and embraces commerce and
engagement

with the rest of the world – that really wants to engage.

Chairman Kim has before him an opportunity like no other: to
be

remembered as the leader who ushered in a glorious new era of
security and prosperity for his people.

Chairman Kim and I just signed a joint statement in which he
reaffirmed his "unwavering commitment to complete
denuclearization of the Korean Peninsula." We also agreed to
vigorous negotiations to implement the agreement as soon as
possible. And he wants to do that. This isn't the past.
This

isn't another administration that never got it started and therefore never got it done.

Chairman Kim has told me that North Korea is already destroying a major missile engine testing site. That's not in your signed document; we agreed to that after the agreement was

signed. That's a big thing – for the missiles that they were testing, the site is going to be destroyed very soon.

Today is the beginning of an arduous process. Our eyes are wide open, but peace is always worth the effort, especially in this case. This should have been done years ago. This should have been resolved a long time ago, but we're resolving it now.

Chairman Kim has the chance to seize an incredible future for his people. Anyone can make war, but only the most courageous can make peace.

The current state of affairs cannot endure forever. The people of Korea – North and South – are profoundly talented, industrious, and gifted. These are truly gifted people. They share the same heritage, language, customs, culture, and destiny.

But to realize their amazing destiny, to reunite their national

family, the menace of nuclear weapons will now be removed.

In the meantime, the sanctions will remain in effect. We dream of a future where all Koreans can live together in harmony, where families are reunited and hopes are reborn, and where the light of peace chases away the darkness of war. This bright future is within – and this is what's happening. It is right there. It's within our reach. It's going to be there. It's going to happen. People thought this could never take place. It is now taking place. It's a very great day. It's a very great moment in the history of the world.

And Chairman Kim is on his way back to North Korea. And I know for a fact, as soon as he arrives, he's going to start a process that's going to make a lot of people very happy and very safe...

[I]f I can save millions of lives by coming here, sitting down, and establishing a relationship with someone who's a very powerful man, who's got firm control of a country, and that country has very powerful nuclear weapons, it's my honor to do it.

OGDEN: So once again, this is just absolutely incredible.

This is an unprecedented moment in history. As President Trump

said right there, people thought that this could never happen, people thought that this was impossible. But now, the impossible

has become real. This is now in fact happening. I think in a very profound statement, he said, "Anyone can make war, but only

the most courageous can make peace." So, let me return one more

time to one of the portions of those remarks, and let me just read this back to you once again. This is what President Trump

just said, you heard him say this: "The past does not have to define the future. Yesterday's conflict does not have to be tomorrow's war. And as history has proven over and over again,

adversaries can indeed become friends. We can honor the sacrifice of our forefathers by replacing the horrors of battle

with the blessings of peace."

So, I think that's an extraordinary and beautiful expression of what this New Paradigm among nations can be. This is actually, if you think about it, the spirit of the Treaty of

Westphalia; this Thirty Years' War, which was generation upon generation of endless war among the people of Europe. It was just never-ending, and no one could see the end of it. This was

brought to an end by the Treaty of Westphalia, which said forgive

and forget, and honor the past by creating a new future based on

the spirit of mutual benefit between these nations. This is, again, what is necessary today; a new Treaty of Westphalia.

Lyndon LaRouche elaborated that in his historic book, "Earth's Next Fifty Years; The Coming Eurasian World", which was published

over a decade ago, where he called for a new Treaty of Westphalia. This expression of a very important understanding of

how in fact history is made; that history can be changed, and that the past does not have to define the future. This is the kind of leadership which President Trump is bringing to the stage

right now. But this is the kind of leadership which is necessary

to save civilization and to put the entire world on a new path.

As Helga Zepp-LaRouche has said, a path towards win-win

relationships and a future of common destiny of all mankind.

This has been an absolutely incredible week, and I think we've witnessed history unfold. It's very important to recognize

that the ideas of the LaRouche movement are right there in the middle of what we're watching unfold. That's why I began with this conference which was held up in New York City; Peace Through

Economic Development. If you go back and you look at the entire

context of what has now become possible because of this idea which has become actuality, of the New Silk Road and this spirit

of win-win cooperation, this Four Powers agreement among great powers on this planet; these are the ideas that have, indeed, shaped history and our responsibility could not be greater than

at this crucial turning point in civilization right now.

So, thank you very much for tuning in, and I'm sure we're going to see a lot more occurring over the coming days and weeks.

So, please stay tuned to larouchepac.com.